

Dreptatea

SĂPTĂMÂNAL AL PARTIDULUI NAȚIONAL TĂRĂNESC CREȘTIN DEMOCRAT

Îi dorim însănătosire grabnică cetățeanului Ion Iliescu

La atâtea nenorociri care s-au abătut asupra nefericitului popor român s-a mai adăugat încă una: președintele de mulți ales a căzut bolnav. Si cum o neno-

rocire nu vine niciodată singură, a căzut bolnav taman la vremea când în România s-a declarat marea acțiune a privatizării. Este greu de conceput că o cacialma de asemenea proporții ar putea fi dusă la bun sfârșit de inabilul politician care este premierul Văcăroiu, fără sprijinul decisiv și fără influența occultă a președintelui Iliescu. Noroc că afectiunea de care suferă Ion Iliescu este benignă și cu siguranță că peste câteva zile Rodica Beceanu ni-l va prezenta pe joculul președintelui trudind din greu dar cu voioșie pentru țară.

N presă s-au făcut multe speculații în legătură cu starea sănătății președintelui Iliescu, fără să lipsească nici fabulațile, nici exagerările care s-au dovedit toate fără obiect. De altfel Ion Iliescu este un bărbat robust, care a trăit bine toată viața, fără să-i lipsească nimic chiar și în vremurile de cumplite lipsuri și de pauperizare generală. Ca nomenclaturist de frunte nu a fost confruntat niciodată cu frigul sau cu foamea ruinătoare ale sănătății, ca să nu mai vorbim de faptul că regimul penitenciar comunist de care au "beneficiat" sute de mii de contemporani ai săi i-a fost cu totul străin. Domnia sa este un om de lume, iubitor al plăcerilor laice, care nu se dă în lătuire de la un spirit bun și nu rămâne insensibil nici la farmecele unei femei frumoase, nici la sublimul artei, nici la frumusețile naturii. Este un om cultivat care ar fi ajuns cu siguranță un bun specialist în meseria pentru care a fost pregătit la Moscova dar pe care nu a practicat-o niciodată, ceea ce a constituit o grea pierdere pentru hidrotehnică, o nenorocire pentru România și o binefacere pentru Ion Iliescu.

Legat de starea sănătății președintelui Iliescu, singurul motiv serios de îngrijorare îl constituie prezența ministrului Iulian

Mincu în fruntea colectivului de medici care se ocupă de restabilirea ei. Din fericire dr. Mincu reprezintă doar factorul politic din cadrul colectivului care are în componență și medici de mare valoare, pe profesionalismul și competența căror se poate conta oricând și în orice situație. Noi îi dorim cetățeanului Ion Iliescu însănătosire grabnică și viață lungă. Nu-i purtăm nici un fel de resentimente omului Iliescu și-l dorim sănătos printre noi ani mulți de acum înainte. Dar nu în calitate de președinte al României.

Cred că ar fi interesant pentru toată lumea (inclusiv pentru I.I.) ca pornind de la ideea ultimelor două episoade ale serialului "Dallas", să încercăm să ne imagină cum ar fi evoluat România după decembrie '89 dacă nu ar fi existat omul politic numit Ion Iliescu. Se pot imagina o infinitate de scenarii și las fiecărui cititor placerea de a-l contura pe al său. Cred totuși că, indiferent de variante, toate ar avea în conținutul lor o notă comună: dacă politicianul Ion Iliescu nu ar fi existat, România ar fi avut o evoluție firească, sănătoasă pe drumul tranziției de la totalitarism la democrație, chiar dacă acel drum ar fi fost presărat la tot pasul cu hopuri și opreliști. Țara ar fi fost însă ferită tocmai de acele nenorociri de care principalul răspunzător este Ion Iliescu: crimele din perioada 22-25 decembrie '89, divizarea poporului român în două tabere antagoniste, mineriaidele, încercările de anihilare a opozitiei, imaginea dezastroasă a României în străinătate etc. etc.

Bornind de la toate aceste realități cu care am fost contemporani și direct confruntați, la care se adaugă multe, multe altele, ne vedem nevoiți să-i amintim încă o dată președintelui Ion Iliescu că singură dovdă de patriotism și de responsabilitate față de soarta țării și a poporului român pe care o poate da este aceea a retragerii definitive din viață politică. A făcut destul rău crezând, poate chiar sincer, că face bine. Acum e timpul să se dea de o parte, să lase calea liberă pentru forțele sănătoase ale societății și Istoria să-i judece acțiunea politica desfășurată de-a lungul întregii vieți. Eventual ar putea să ajute Istoria scriindu-și memoriile. În speranță că în aceste vremuri grele pentru țară va da dovdă de înțelepciune și va urma acest generos îndemn, și dorim omului Ion Iliescu multă sănătate și tot binele din lume.

Ultima conferință de presă săptămânală a PNȚCD, ținută înaintea vacanței de vară

Întâlnirea cu presa a fost deschisă ca de obicei de dl. Radu Vasile: "Dl. președinte Corneliu Coposu, în săptămâna în curs, își va definitivă investigațiile medicale. D-sa, va proceda apoi, până spre 12 august, la convorbiri cu liderii creștin-democrați și cu oficialitățile din landurile Bavaria și Renania, precum și cu cele de la Bonn". • "Am mai discutat despre problema certificatelor de proprietate.

Dreptul la replică

"Stimată doamnă Rodica Rarău

În legătură cu unele afirmații facute de domnul Vartan Arachelian pe parcursul interviului realizat de dvs. și publicat în două numere successive ale ziarului "Dreptatea" (41 și 42), afirmați din care reproducem două citate, vă rugăm să publicați prezența noastră care corectează cu date precise o serie de erori comise, probabil involuntar, de colegul nostru.

Cităm (parantezele ne aparțin):

"Sindicatul Iuga (?) s-a luptat pentru salarii mari pentru tehnicieni și pentru salarii minime (?) pentru realizatorii de televiziune".

Si, în alt context:

"Salariile sunt foarte mici (?) uneori mult mai mici (?) decât ale unor șefi de servicii din zonele periferice ale TV, cum ar fi cele tehnice (?)".

Prezentăm în continuare opiniei publice, pentru o corectă informare, venitul brut realizat de domnul Vartan Arachelian pe luna iunie a.c.:

Salariul de bază: 294.712

Spor de vechime 25%: 73.678

Spor munca grea 16%: 47.154

Acord redacțional: 61.600

Ore suplimentare: 28.478

TOTAL 505.622 lei

Prin comparație, venitul brut realizat de tehnicienul D.Iuga:

Salariul de bază: 193.535
Spor vechime 25%: 48.384
Spor munca grea 10%: 19.354
TOTAL 261.273 lei
și inginerul Trandafir Ion, serviciul Măsurători:
Salariul de bază: 212.125
Spor vechime 25%: 53.031
Spor munca grea 10%: 21.213
TOTAL 286.369 lei

Vă rugăm să reproduceți cîteva cuvinte din documentele pe care vi le remitem în copie (ce considerăți dvs. relevant) pentru a restabili adevărul și în legătură cu "dezinteresul" Sindicatului Liber față de soarta domnului Arachelian în procesul cu Răzvan Teodorescu (și nu numai).

Dacă redacția dvs. este interesată de informarea corectă a citorilor în legătură cu personalitatea completă și complexă a colegului nostru vă stăm la dispoziție cu alte documente.

Este prima și ultima noastră intervenție de această natură.

Președintele Sindicatului Liber RTV,

D.IUGA"

Documentele la care face referință dl. Dumitru Iuga nu ne-au parvenit la redacție

"Dreptatea"

Dl deputat Mircea Ciumara:

"Președintele Iliescu este într-o postură foarte incomodă"

În opinia dlui deputat Mircea Ciumara, "cererea de suspendare din funcție a președintelui Iliescu a fost incununată de un succes deplin", atâtă vreme cât prin intermediul ei s-a dorit doar atenționarea acestuia "să respecte legile țării și Constituția, iar "semnalul nostru a ajuns la

Adrian SIMEANU

Ne-a părăsit un luptător devotat fără rezerve cauzei național-țărănești

Cu durere, PNTCD, Organizația județului Prahova, anunță despărțirea de CONSTANTIN PLĂIȘANU, președintele filialei prahovenă a Senatului partidului.

Invațător de excepție, inspector școlar județean în perioada grea din preajma și în vremea războiului, el a devenit din tinerețe membru al Partidului Național Tărănești.

Fecior de tărani din Drajna de sus, Constantin Plăișanu a intuit și apoi s-a convins că partidul nostru a reprezentat, încă din anii dintre cele două conflagrații mondiale, soluția cea mai sigură și cea mai dreaptă de progres a României. Ca urmare, s-a devotat fără rezerve P.N.T.C.D., pe care l-a slujit cu credință, inteligență și sărăguință. A fost membru al Comitetului județean al partidului și candidat pe lista de deputați propusă de partidul nostru pentru alegerile din 1946, acele alegeri falsificate atât de

grosolan de autoritățile bolșevice.

Pentru crezul și activitatea de național-țărănist, Constantin Plăișanu cunoscut din plin suferință și umilință în închisorile și lagările comuniste.

Insușirile sale intelectuale deosebite, atitudinea lui întotdeauna corectă și morală, modestia sa i-au cucerit pe toți cei cu care a venit în contact: elevi, colegi de bresă, colegi de partid, colegi de suferință în detinție, simple cunoștințe întâmpinătoare.

Pentru activitatea sa îndelungată și valoroasă în partid, Constantin Plăișanu a fost distins, la începutul acestui an, cu demnitatea de MEMBRU DE ONOARE al PNTCD Prahova.

Dumnezeu să-l odihnească și să-l rânduiască la dreapta Sa!

Biroul de conducere
PNTCD Prahova

Cu siguranță, cea mai gravă problemă cu care este confruntată societatea românească în momentul de față este aceea a corupției care erodează toate nivelurile puterii și toate structurile economice și sociale ale țării, generază abuzul de putere, subminează temelia societății și stoporează redresarea economică.

Corupția nu este un fenomen specific societății românești. Ea apare în orice societate, deoarece

sarea acestui proces a avut-o generală Florică, fostul șef al Gărzii Financiare valcean de-al nostru, de la Stroescu, dacă lipsa sa de experiență oratorică a fost speculată de demagogii de teapa lui Vadim Tudor și Adrian Păunescu, astă nu înseamnă că datele, exemplele cu care a venit nu aveau și exceptiunală valoare.

Raportul Comisiei, sau mai bine zis, cele două rapoarte, ai Puterii și al Opoziției, deoarece nu s-a putut ajunge la consens, care însumează peste 300

Corupție și escrocherie

pretutindeni există oameni imorali și lipsiți de scrupule sau, cu alte cuvinte, escroci de diferite grade, mergând de la cei rafinăți până la escroci imbecili. Din păcate, chiar și aceștia din urmă pot face rău dacă nu sunt depistați și anihilati la timp.

In general, fazele de tranzitie sau instabilitatea economică sunt cele care înlesnesc escrocheria și proliferarea corupției. Bugetul nostru de stat este insuficient și poate acoperi mai puțin de jumătate din necesitățile reale pe care le are sănătatea, învățământul, cultura sau apărarea țării, din cauza evaziunilor fiscale.

Cu ocazia discutării bugetului pe anul 1993 apreciam, în cuvântarea mea de atunci, că evaziunea fiscală a redus la jumătate aportul la buget realizat din impozitul pe profit sau taxele vamale.

Astăzi îmi dau seama că am greșit deoarece din datele de care dispun și exemplele pe care le am acum, știu că aportul la buget este de 5-6 ori mai mic decât ar trebui să fie. Pentru a compensa, guvernul practică o fiscalitate excesivă care blochează redresarea economică a țării, lovește în cei cișinău și își avantajează pe escroci.

Amplierea fenomenului de corupție de la noi a fost sesizată de presă încă de acum cîțiva ani. Opoziția din actualul parlament, ales la 27 septembrie 1992, a luat în nenumărate rânduri poziție față de corupție ceea ce a dus, în cele din urmă, la crearea Comisiei Parlamentare de Anticorupție. O contribuție esențială la declan-

de pagini, urmează să fie discutate în septembrie într-o sesiune comună în celor două camere.

Din păcate, nu de rapoarte și discuții avem nevoie, ci de soluții concrete, de concluzii și de înaintarea unor dosare către organele specializate. Puterea a blocat acest proces, prin senatorul Romulus Vonica, deoarece erau implicați prea mulți miniștri, prefecti, primari ai Puterii, directori și multe alte categorii de funcționari publici. Este interesant să arătăm că în Vâlcea au trecut la P.D.S.R., în ultimul timp, circa 15 primari tocmai pentru a-și putea acoperi activitățile lor abuzive și corupțe.

Trebue, însă, să înțelegem că chiar dacă cei mai mulți escroci și-au găsit adăpost în rândul partidelor de la putere, deoarece de pe aceste poziții pot acționa mai ușor și cu mult spor, astă nu înseamnă că partidele de opoziție sunt scutite de neplăcerea de a avea printre membrii lor oameni corupți sau care, la un moment dat, pot deveni cu usurință corupți și imorali, dar care încă nu și-au dat arama pe față.

Deosebirea fundamentală între PNTCD și partidele din pentagonală Puterii constă în faptul că, în timp ce noi avem voiuță politică de a demasca și lichida corupția și escrocheria, partidele Puterii se complac în această situație de imoralitate și corupție care a cuprins chiar și vîrfurile lor.

Senator de Vâlcea,
Serban SANDULESCU

Liga Primarilor și Consilierilor PNTCD a recuperat casa lui Ion Mihalache, de la Dobrești-Argeș

Potrivit dlui Iulian Crețu, viceprimarul general al Capitalei, Liga Primarilor și Consilierilor PNTCD a reușit să-și constituie până-n prezent douăsprezece filiale județene, alte sase fiind în curs de formare. În județul Argeș, liga a intrat în posesia casei lui Ion

Mihalache, de la Dobrești și a întocmit proiectul de reamenajare, în vederea transformării ei într-un centru memorial și de creație culturală al partidului. Totodată, a fost trimisă în Germania o delegație de specialiști care să studieze, la fața locului, posibilitatea achiziționării de utilaje agricole pentru producătorii agricoli. În plan național, a fost creat un oficiu juridic puternic, care să declarze și să susțină procesele importante celor ce săvârsească abuzuri de tot felul în cadrul administrației locale, pe de o parte, iar pe de altă parte să-i consilieze corespunzător pe membrii ligii în activitatea lor și să-i ajute în cunoașterea căt mai temeinică a legislației, mai tarziu, să inițieze, prin parlamentarii partidului, amendamente la actele normative de strict interes. În plan internațional, liga a reușit să-și înființeze filiale în Los Angeles, New York, Detroit, în SUA, Casablanca, în Maroc și în Germania. Este în curs de constituire o filială și la Salonic, în Grecia și se poartă tratative pentru crearea altelui la Paris, ceea ce și sporește substanțial puterea de influență și acțiune a acestei organizații menite să consolideze rolul opoziției democratice la instaurarea unei democrații veritabile și la edificarea statului de drept în această țară învecinată încă în abur într-o războiul al comunismului odioș.

Ion Mihalache și cooperăția

In ultimul timp, într-o anumită presă s-au inserat niște îndemnuri ale unor neoreformatori economico-sociali ai agriculturii românești cu un pronunțat colectivism ca să rănnă să se asocize în cooperăție de producție agricolă... cum, când drepturile de proprietate nu sunt stabilite în totalitatea lor definitivă, iar rănnăimea nou împroprietățire este lipsită de inventar agricol și de credite agricole avantajoase.

Pentru justificarea acestor îndemnuri, dl. Iliescu l-a citat chiar pe Ion Mihalache ca un adept al unei forme de asociații agricole de producție în colectiv, în ideea menținătorii fostelor "CAP"-uri ale "epocii de aur".

Doctrina PNT dintr-o parte a războiului și concepția rănnăistă a lui Ion Mihalache privitoare la cooperăție, a fost concretizată de preștegioși economisti Virgil Madgearu și Ion Răducanu, doctrinari ai partidului, la care s-a adăugat concepția economiștilui și profesorului Gheorghe Măldanescu despre cooperativă și rosturile ei. Nici unul dintre ei însă nu a avut nimic comun cu colectivismul ce li se atribuie de unii interesați astăzi în păstrarea unor forme de organizare economică a agriculturii, moștenire a trecutului comunist.

In vara anului 1942 aflându-mă într-o acțiune de asistență tehnică la cooperativa de producție și valorificare agricolă, inițiată și îndrumată de Ion Mihalache, la Topoveni, acesta m-a solicitat să-l fac o vizită la Dobresti, la domiciliul său. Personal nu cunoșteam până atunci. Primise de la INCOOP (Institutul Național al Cooperăției) o lucrare a mea despre "Cooperăția din Finlanda" publicată în 1941, și care trezise un oarecare interes.

La contactul personal, m-a surprins modestia și prietenia cu care m-a întâmpinat pe mine, încă un Tânăr începător în meserie, ca și modestia casei sale de la tară, în care se vedea mâna unui bun gospodar, deși mă aşteptasem la cu totul altceva de la un fost ministru al agriculturii.

Primele convorbiri s-au axat pe dorința sa de a se informa direct de la cei ce studiaseră la față locului structura și modul de organizare al cooperativelor de producție agricolă și valorificare din Finlanda și Danemarca, și care au fost factorii economici și social-educaționali ce au contribuit la dezvoltarea mișcării cooperatiste din țările pe care le vizitase și unde studiasem mișcarea

cooperatistă. Din această primă parte a convorbirii mi-am dat seama că în gădirea sa despre metodele și mijloacele de ridicare și progres agricolă nu era de idealism - acel apostolat

După ani de tărăgăneală gândită și organizată încă "Caselor naționalizate" a ajuns la Parlament, deși firesc era să fie soluționată imediat după încreșterea de drept a stării infracționale din țară promovată și dirijată de comuniști prin statul comunist. Au trecut ani și, această problemă simplă și clară a devenit stufoasă și confuză generează de adversități (dusmanii). Între oameni, hrănile viecane și cu sără de cei interesați pe care să-i cunoască bine! Problema s-a încalcit în mintea chiriașilor beneficiari cu voie sau fără voie, ai caselor naționalizate, și, îndeosebi s-a încalcit prin ingeniozitatele otrăvite ale profitorilor insolvenți cărați în poziții social-politice superioare, căutând să întârzie desfășurarea încurcăturii și existența încă în Parlament a unui suflu, chiar inconștient, morbid, comunist (morbid... bine și așa), care ar putea promova reglementări pseudo-democratice benefice pentru ei.

In sfârșit s-a ajuns la Parlament. Din noianță de opinii dirigate cu vechea priceră de Putere, rezultă o evidentă poruire compasională față de chiriași și totodată adversitate față de proprietari îngozni din cauza lor ziau sau noaptea, ca pe vremuri de bejenie...

De ce? Mentalitatea comunistă, abuzivă, crudă, cruntă și nemiloasă, inumană, întreținătoare de ură și vrajăbă dăinuie și urmășii puterii devastatoare, credincioșii devotați în comunismul veșnic a cărui etapă, deje, o trăim... Dar, "DREPTUL" este sacru și transcende condiția umană vremelnică. Dreptul este temele a oricărui stat ce se vrea actual și viabil. De aceea DREPTUL este TEMELIE ce trebuie pusă statului de drept de care vorbește puterea și acasă și peste hotare. S-a pornit treaba în Parlament. Înseamnă că se recunoaște starea infrațională suportată de întregă țară că asemenea jafuri și abuzuri sunt respinse și nu mai pot fi comise niciodată în diferent ce haină minciinoasă sau pe față ar fi brâica. Treaba pornită este încalcită numai aparent și

învățătoresc pe care îl promovase Spiru Haret înainte de 1916 - era mult mai pragmatic, și afirma categoric cooperativă poate dezvolta și miscre reformatoare numai cu oameni pregătiți în metodele și tehniciile de producție agricolă și cunoșători ai modului de organizare și funcțiile cooperației".

Că am politic, cu o concepție social-economică bine definită de promovare a rănnăimii, era cu totul de acord că mișcarea cooperativă nu trebuie să se abată de la principiile ei de bază, și accentua: "Mișcarea trebuie să fie autonomă și fără imixtii politice" promovând principiul neutralității politice. S-a interesat și în ce măsură statul contribuia la susținerea mișcării cooperatiste, ca și despre legislația cooperativă în țările pe care le vizitase.

Părerea sa era că statul - ca factor de echilibru social - trebuie să-i acorde cooperativă unele avantaje și priorități, pentru a compensa unele lipsuri și imperfecțiuni ale legii de împroprietățire agrară, dar fără imixtii sau anexionism politic în mișcare.

După aceea lungă convorbire, am cercat și scrierile lui Ion Mihalache, pe care nu le cunoșteam până atunci (le-am revăzut și acum) și nu am găsit nici o legătură cu colectivismul. Din convorbirea de atunci și din ceea ce a scris Ion Mihalache, dacă ar fi îndemnat, pe vremea aceea, ca rănnăimii să se asocieze în cooperative collective de producție, desigur că ar fi fost acuzat de adversarii săi politici de demagogie socială și politică. El a arătat în scris despre avantajele economice ce rezultă din asocierea micilor producători agricoli în cooperative de producție și valorificare și a sprijinii orice asociere liberă fără sărbirea dreptului de proprietate asupra lotului agricol care intra în asociație. Aceasta este cu totul altceva decât un colectiv agricol de producție.

A promovat și a sustinut asocierea

Imunda scamatorie

din rea credință. Astfel, cei care au suferit abuzul (abuzul nu naște drept în favoarea făptașului). Deci statul nu este proprietar, deci cei care au fost jecmăniți au dreptul la restabilirea lucrărilor, la aducerea lor în starea anterioară comiterii abuzului. Este CLAR! Este o măsură pe care o ordonă "DREPTUL SACRU". Este vorba de o instituție de drept numită "Restitutio in integrum", un principiu vizionar ce izvorăște din sacrilitatea dreptului de proprietate și aplicat în toate statele civilizate, este un principiu ce promovează mentalitatea curată și sănătoasă națională și statală de care ROMÂNIA are nevoie acută în prezent. Este un principiu cu repercușiuni tainice asupra filoanelor psihologice omenești, care va genera credibilitate, stabilitate și progres. Așa cum arată sirul faptelor omenești numit

ISTORIE. Ce facem cu chiriașii? Si aceasta se rezolvă simplu și drept: Statul să le construiască, să le dea locuințe. Aceasta trebuie să legifereze Parlamentul, nicidecum o altă jefuire pe care o pregătește camuflat.

Tema "Cazele - zis - naționalizate" are două probleme complet diferite, care nu se pot interseca și nici condiționa una pe alta. Fiecare are izvoare de fapt și de drept complet diferite. Cazele zis "naționalizate" sunt prada jafului! Prada, care poate fi împărțită la bunul plac al celor din Parlament? Pe ce motiv, pe ce bază? Desigur, pe baza neaprofundării celor două probleme. De aici trebuie să pornească domniai parlamentari. Chiar și cei care nu și dau seama că su mintea lor minerală slătită de atâtă comunitate! Altfel nu se poate explica ignorarea constituției, ignorarea drepturilor omului, ignorarea pactelor internaționale semnate de România, ignorarea faptului că dumneala vor să legifereze un nou jaf (naționalizare camuflată în lege parlamentară) ca o imundă scamatorie politică! Parlamentul nu face politică individuală. Parlamentarii sunt aleși ca să-și îndeplinească menirea de TRIBUNI al poporului, nu de politicieni populisti, virtuoși în discuții partinice, lipsite de omenie dar covârsite de orgulii personal și interese pseudopartinice. Vă rugăm să priviți cele două probleme cu realism politic și uman. Realism, nu ambii și vorbe goale ca pe vremea parlamentarilor supraveghetați de odiosul împușcat. Vrem realism corect văzut, nu continuarea aplicării acelei gândiri satanice și funeste pentru poporul ROMÂN. Noi cei fără nume, vă rugăm să gândiți cu sinceritatea din ultima zi a viații! Sănătate, Dator parlamentari!

I. G. MARAS

în comun ca exemplificări, și prin faptul că acestea se bucurau de asistență tehnică din partea centrală cooperativă "INCOOP". Aici apărea pedagogul, învățătorul ușor idealist, la curent cu metodile și ideile pedagogice ale timpurilor de atunci.

Era cu totul altceva ce a gădit decât răstălmăcirea voită a concepției și a ideilor unei personalități cinstite, cu largă aderență în masile rănnăiste, îndeosebi ale Vechiului Regat dinaintea Unirii din 1918. Erau ideile unui democrat progresist, care a promovat și dorea să înfăptuască o ideologie rănnăistă, în cadrul partidului, ce nu avea nimic comun și nici contingentă cu ideile socialist-marxiste sau de altă națională totalitar-dictatorială. Ca toți cooperatiștii teoreticieni și practicieni, nu a considerat mișcarea cooperativă ca o luptă de clasă, ci ca metodă și scop de progres social socio-economic. Avea o nestrămată credință în posibilitatea redresării economice a agriculturii românești și în progresul ei. Pentru rănnăimi deveniți independenti economic față de marea proprietate agricolă, viitorul și locul lor în societate era numai printre organizații economico-socială progresiste, liber consimțăți și cu păstrarea deplină a dreptului de proprietate: o o perația.

Acesta idei au reieșit din lunga mea întrevadere cu Ion Mihalache, și cu toată trecerea timpului și a evenimentelor pe care le-am suportat mi-au rămas încă vii în minte. Apoi le-am corroborat și cu cele scrise de el despre cooperativă. M-a impresionat mult această personalitate puternică ce mi-a rămas în amintire ca un clarvăzător al destinelor economiei rănnăiste.

Consider că numai cei ce au interes și reminiscențe ale trecutului caută să răstălmăcăscă idealurile lui Ion Mihalache. Voit sau în necunoștință de cauză.

Dr. Ion MANOF

CRONICA TV

... "Cea îl de la ora cinci!"

Imi pare rău că trebuie să recunosc, dar de mult timp nu ne mai dăm de casul morții, să ne scăpăm cutare sau cutare emisiune, de pe micul ecran, transmisă de postul nostru național de televiziune, și garantată de semnatura unui realizator din mară. Rând pe rând TVR, fostă "L" s-a "elibera" de cei mai buni și, evident, cei mai incomodozi, care tineau de "L"-ul acela cu gherale și cu dinți. Chiar dacă Televiziunea Română își pușește "libertatea" la coadă! Libertatea de alegere, libertatea de opinie, libertatea de a fi imparțial, libertatea de a-ține adevărul în talerul echilibrului, de a "vedea" realitatea chiar și prin "cenzură" comandată. Că se scape "onorabil" de ultimii curajoși talentați, s-a mitocosit, pot jura că la "indicării" prețioase cotrocenice, un post "independent" Tele 7 ABC, trebuie de acum să rupă inima târgului București, și-a altor localități. Căteva, colo, că avea "bătai" lungă, până la Tupilații din deal! Dar să lăsăm primele trei litere ale alfabetului și să ne uităm mai la coadă, la TVR. Că să vedem, ce? Pe "sex simbolul" Robing, Horia Brenciu, căruia dacă-i ai luat din mână hărțuțele "deșteptăciunii", l-a nenorocit pe viață, trăgerea Loto special și Noroc, videomagazinele de sămbătă și duminică, mereu la fel, realizate pe aceeași formă de parcă ar fi o vechină reluire?! Telespectatorii nu sunt de pe altă planetă. Ei trăiesc aici, acum, în România. Să trăiesc ca vai de lume, majoritatea, și vor să stie când și cum se va rezolva viața lor, de muritori de foame! Dar emisiunile cu "probleme"... arzătoare la ordinea zilei, au dispărut de pe micul ecran odată cu realizatorii lor momiți de promisiuni mininoase. Ne mai răcorim și ne mai oblojim sufletul cu căte o serată muzicală, realizată de eruditul Iosif Sava (acum, văd că a început să se "avânte" și Radu George Serafim ca să strice, evident, că nu din "pipă" se trage eruditul) mai avem noroc, din când în când, de căte un "reflector" pe care Ștefana Bratu sau Constantin

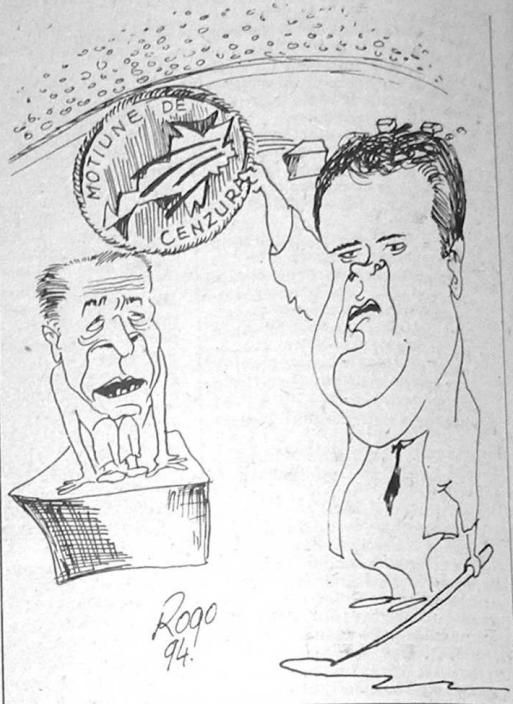
zi de zi, de când s-au inceput exploatariile de suprafață în bazinul carbonifer Rovinari. Tânării depozitați de pământ, cu casele dărâmate și tot roul vieții întors pe dos, aşteaptă zadarnic ca Regia autonomă a lignitului, care are obligația, să refacă terenurile după exploatare și să le înapoieze foștilor proprietari. Ceea ce nu s-a întâmplat și probabil că nici în viitor nu se va întâmpla. Trăgând linie și făcând talul, să intrebă cineva dacă mai merită să se continue exploatarea acestui lignit, pentru care, ca să-l scoți la lumină, se excavă uneori la adâncime de căte 20-30 de metri, ca să se ajungă la stratul de cărbune a cărui fâșie nu e mai mare de 2-5 metri. Problema eficienței să aibă și în urma testărilor geologice, dar trebuie musai să mai "dăschidem" un sanctuar, la îndemnul "celui mai iubit conducător" dat în cîrligul lui Sebastian Blejan, subprefectul Prefecturii municipiului București răspunde cu fermitate și hotărâre: "unde-i lege, nu-i tocmai!" Drept pentru care, totuși acel "improprietar" din mărinimea celor care au înălțat legea (oare chiar așa fără nici un folos?) vor fi depozitați de terenurile dobandite ilegal. În diferent în ceea ce spune și matrapălăcuri, fără să gresiem, primarului din Otopeni (ce să-i faci, are și Convenția "ciolăniștilor" ei!), domnul Sebastian Blejan, subprefectul

Prefecturii municipiului București răspunde cu fermitate și hotărâre: "unde-i lege, nu-i tocmai!" Drept pentru care, totuși acel "improprietar" din mărinimea celor care au înălțat legea (oare chiar așa fără nici un folos?) vor fi depozitați de terenurile dobandite ilegal. În diferent în ceea ce spune și matrapălăcuri, fără să gresiem, primarului din Otopeni (ce să-i faci, are și Convenția "ciolăniștilor" ei!), domnul Sebastian Blejan, subprefectul

•

• Să cum "actualitatele" nu le scăpăm, că tot românul vrea să fie în "actualitate" oricât de ciuntită ar fi ea la numita emisiune, le-am urmărit și joi seara. Așa am aflat comunicatul trimis de putătorul cu cuvântul de președinte, ambasadorul Traian Chebeleu, că "în cursul zilei de miercuri 20 iulie 1994, președintele Ion Iliescu s-a întinut la Spitalul Elias, pentru investigații medicale de rutină" și că "în poseda diverselor zvonuri puse în

circulație, starea sănătății președintelui României este sănătoasă". Joi dimineață am citit în evenimentul zilei, că "în poseda diverselor zvonuri" ales realesul va fi supus unei operații de colecist. Conform Constituției, căt timp președintele este sub narcозă, funcția sa este preluată automat de președintele Senatului, ne mai informeză colegii de la publicația

"supusă sanctiunilor președintelui Ion Iliescu" Deci domnul Oliviu Gherman va fi, poate când apar aceste rânduri, vom să pentru căt timp, președintele României. Să înceapă, deci, "cea îl de la ora cinci!" Să învăță să tragești cu acul, mă dragă!

Rodica RARĂU

Scepticul incurabil

durată răspunzând, probabil, ceasului istoric, cu altă bătăie decât a cotidianului.

După ce a uzat de toate săretlicurile și pidosnicile manevre ale unei meserii învățătă la Academia Pumplum și a singură dorință, să se întindă de-a latul ringului unde, pentru o nedeterminată bucată de timp, să nu mai stea de nimic. Pe când, administrația-zdravene lovitură de prospes, antrenorul încearcă să-l învoireze, ciupindu-l de mușchi și șoptindu-i sfaturi. În arena politică, vacanța parlamentară ține locul gongului și joacă același miraculos rol de conservare, mai lunga ei

Lovitura de gong

strecuătoare, minunatele luni ale guvernării prin decrete, prilejul suprem al ultimelor abuzuri ce vor trece, poate, neobservate sub apăsarea caniculei și în trista delăsare a omului neamă, pățit și tot mai sarac. Cel ce nu se mai miră de nimic - nici măcar de strania scumpire a vietii într-un regim monetar pretins stabil, cu o inflație căci bine stăpânită și cu anumite creșteri de părți dintr-un procent, în economie.

In cîmănușă cu mâncăni scurte, dl Iliescu își va intensifica vizitele de lucru prin fabrici și pe ogoare, într-o duioasă aducere aminte a predecesorului său. Va emite, ca de obicei, căte trei enormități la fiecare două vorbe, asigurat că și dacă ar începe să măcânească purtătorul său de cuvânt dl Traian Chebeleu i-ar traduce numai declaratiile în versete pline de miez și de o neștiință legalitate, iar mai mari împărțitorii ai dreptății i-ar lăua deîndată sub aripa lor neagră. Nouă lege, tocmai votată, a "caselor" prezidențiale fi îngăduie să adăpostească la Cotroceni un imponzent de consilieri, care cu rang de secretari de stat care mai modesti, însă informatori în toate domeniile ce interesează un președinte...

Ce folos, dacă dl Iliescu, după

decenii de mers pe frânghe, nu știe să-și țină gura și se pomenesc spușând ce are pe suflet, zbuciumatul suflet între Reforma ce impune privatizarea

și ceea ce pe lume are mai drag - proprietatea de stat! Să lupă cei mai frumoși ani ai vieții împotriva proprietarilor de la orașe și sat și apoi să le dai, fie și cu o singură mână, înapoi, urmă lucru este? Legea înșăși are alt rost, decât de a servi Puterii? În această privință, partea bună a marxismului, dreptună cu cea rea se devâlmăsește. Așa încât, chiar dacă parlamentarii intră în vacanță, spre a se dezaltera, președintele republicii rămâne pe baricadă. Suspendarea sa contravine legilor firii, dacă nu legității universale!

Opoziția democratică va înțelege și ea ce greu este să susțină un simptom, pe de altă parte, sindromul, guvernul Văcăroiu. Totuși, blocul Puterii a pierdut un partid, concomitent cu dezumflarea catastrofală a altui aliat, specializat în săpături, dar rămas fără "Caritas". Campionatul mondial de fotbal va mai alina și vreme complexe de inferioritate ale unei "populații" în majoritate destinate de orânduire neocomunistă din România, somajului și pensionării fortate. Proprietari de case, de pământ, vor cunoaște mai desigur, reformă pe toată linia!

Barbu CIOCULESCU

Odioasa devenire a Regatului României, Republica Populară Română

Incepând cu acest număr vom publica integral sau acolo unde va fi cazul doar selecții, documente referitoare la perioada anilor 1945-1947, timp în care "comuniștii români" (în număr de numai 800-1000 în 1944) au preluat Puterea în România.

Accesul la supremație, la luarea deciziilor, a fost favorizat în primul rând de rezultatul

hotărârilor de la Teheran (1943), Ialta (1945) și Potsdam (1945). Pe baza acordurilor politice ultrasecrete, stalinistii și-au permis toate malversațiunile posibile vizavi de popoarele ocupate de ei. Însă nu trebuie neglijat faptul că în fiecare săptămână în parte sovieticii au găsit ceea ce români denumesc "cozi de topor". Prin acești interpuși slugarnici și fără orizont, jara noastră,

mândrul regat de odinioară, a putut fi transformat într-o colonie sovietică ce a purtat un nou nume: "RPR" (Republica Populară Română) siglă care să ar putea interpreta și ca Regiune Preaplecata Rusiei. În fapt, vreme de aproape jumătate de secol sub o formă sau alta, dejistă sau cenușă, România s-a supus întru total Moscovei.

Preluarea Puterii sub mască democratică

Sub numele de "purificare a aparțutului de stat de elementele fasciste" comuniștii au intenționat încă de la început să îndepărteze factorii politici valorosi și recunoșcuți ca atare de electorat. În locul lor urmau să fie instalate cadre docile, gata ori când la compromis. Înălțării de la 6 martie 1945, atunci când Suveranul a fost constrâns să numească sub presiune ca premier pe Petru Groza, personaj agreat de Moscova și arrivist, și în egală măsură, necunoscut ca om politic, devenise clar faptul că lupta se va duce între Democrație și Totalitarism. Guvernul pro-comunist și-a început activitatea printr-o măsură populistă menită să mascheze scopurile reale: o reformă agrară, în fapt fără obiect, căci problema pământului fusese deja rezolvată în timpul domniei lui Ferdinand cel Loft.

Administrația, la vîrf, era prea supusă Moscovei. Trebuia, însă să fie asigurată o supunere similară și în eșaloanele inferioare. Iată de ce în luniile ce au urmat, guvernul român, respins de Rege, deci ilegal, a luat măsuri în vederea asigurării obedienei administrației de stat.

Documentul cu nr. 45932 emis de Ministerul Afacerilor Interne, sub semnatura lui Teohari Georgescu, la 11 decembrie 1945, cerea prefectilor, primarilor de municipii și celor ai orașelor-reședință, să purceadă neîntârziat la "purificarea aparatului administrativ... cu vigoare și continuitate până la completa înălțare a elementelor reacționare și antidemocratice". Documentul citat continuă: "În consecință, imediat ce primiți acest ordin, veți întocmi noi tablouri (tabele, n.n.) de propuneri pentru îndepărțarea din serviciu a funcționarilor care s-au facut vinovați, sub orice formă, de: a) Acțiuni în slujba intereselor străine de aspirațiunile firești ale Națiunii Române; b) Participarea în orice mod, la activitatea organizațiunilor politice fasciste și hitleriste, care au contribuit la instaurarea sau menținerea dictaturii fasciste în România; c) legături cu cercurile fasciste reacționare".

Termenul de realizare a acestei dispoziții administrative este de 17 decembrie 1945 și, prin Ordinul emis, ministrul comunist cere subordonătoilor să dispună înălțarea cu "toată obiectivitatea, dar și cu toată severitatea; orice slabiciune sau ezitare în execuție acesei operațiuni trebuie să se desăvârșească", conchide autorul comunicatului.

Ajuns la putere, în următoarele luni, în săptămâna 28 iulie - 3 august 1994

după părerea noastră, furibundă, a ministrului, denotă că încă elementele democratice rezistă!

Teohari Georgescu, român de la sfârșitul săptămânii, cerea subordonătoilor săi să întocmească tabele referitoare la "subprefecți, primiți, preitori, notari, funcționari județeni plătiți din bugetul județului, funcționari comunei urbane-neresedință și balneo-climaterice, plătiți din bugetul comunei; funcționari comunei rurale, plătiți din bugetul comunei".

În finalul acestui Ordin, care poate deveni celebru, nu lipsește amenințarea "...acei dintre Dvs. care nu înțeleg imperativul vremurilor de adânci prefaceri sociale și nu urmează linia politică a Guvernului de largă concentrare democratică Dr. P. Groza, ci se situează în afara operei de guvernare, vor fi imediat și sever

Ministerul Afacerilor Interne
Direcționea Generală a Administrației
Direcționea Administrației de Stat
nr. 45932
1945 Decembrie 11

Confidențial-Personal

Către,

1. prefectii de județ
2. primarii de municipii
3. primarii orașelor-reședință

Concluzii care se pot trage

Apare în mod evident faptul că dincolo de presunile Kremlinului românii încă rezistau în fața samovolnicie sovietică. Ministerul Teohari, sinistră figura a istoriei noastre contemporane, căuta prin toate mijloacele, inclusiv presunea morală, să își realizeze scopurile dictate de Moscova. România, din ce în ce mai mult înfröhățită, în perspectiva unor alegeri prezibile trucate, trebuia să fie supusă politic. Numai astfel Moscova putea să își atingă dezideratele expansioniste.

Dincolo de alte considerații ce țin de epocă, cititorul acestor rânduri va putea întrevedea "spiritul" documentelor de partid și de stat emise vreme de apropoe jumătate de veac. Totul este "Ordin", "Directivă" sau chiar "Hotărâre", cu alte cuvinte un document cu prevederi de necontestat. Documentul din 11 decembrie 1945, ca să respectăm litera lui, ne apare semnificativ mai ales prin spiritul său. El indică, fără nici un fel de tagădă faptul că la sfârșitul lui 1945, în apogeul Grevei Regale, act, politic care uimise Marile Puteri, comuniștii erau deja siguri de victoria lor împotriva Poporului Român. Giranții siguri se aflau la Moscova, căci numai așa un Teohari Georgescu, anonim precum numele său, putea să decidă asupra soartei României.

În numerele viitoare vom continua să publicăm documente referitoare la istoria chinuită a României. Din păcate, în timp, multe dintre dosarele aflate la Arhivele Statului, au suferit căteva "modificări" cum ar fi: renumerotări de pagini, dispariția unor documente, etc.

Cititorul intelligent poate discerna!

Unul din dezideratele categoric exprimate de masele populare la 6 Martie 1945 a fost purificarea aparatului de Stat, de toate elementele fasciste și anti-democratice. Această operațiune constituie una din pietrele de bază ale actualului Guvern de largă concentrare democratică.

Ministerul Afacerilor Interne a dat la timp dispoziții precise pentru purificarea aparatului administrativ. Totuși, unele prefecturi n'au executat dispozițiunile date decât cu mare întârziere și după mai multe repetiții, iar majoritatea Prefectilor au intervenit - la scurt timp - cu rapoarte insistente, cerând să se revină asupra epurărilor făcute, sub cuvânt că ulterior sărăciștilor să constatătă nevinovăția funcționarilor îndepărtăți din serviciu.

Faptul acesta dovedește că Prefectii și Primarii orașelor reședință n'au înțeles sensul legii pentru purificarea aparatului de Stat și au procedat cu o condamnabilă super-

categoric. Dispozițiunile ce cuprind trebuișesc aplicate cu toată obiectivitatea, dar și cu toată severitatea, căci numai așa vom putea primeni aparatul administrativ de toate elementele dușmanoase democrației; orice slabiciune sau ezitare în execuție acesei operațiuni trebuie să înălțătorăce să desăvârșească!

Până la 17 Decembrie 1945 veți înainta Ministerului (Direcționea Administrației de Stat), prin curier special, propunerile Dvs. în spiritul ordinului de față întocmind tablouri complimentare, conform modelului ce vi s'ă dat cu ordinul telegrafic fulger Nr. 3300 din 14 Aprilie 1945.

Tablourile se vor întocmi pentru următoarele categorii de funcționari:

- a. de către prefecturi, pentru:
1. Subprefecți, primiți, preitori;
2. Notari;
3. Funcționari județeni, plătiți din bugetul județului;
4. Funcționarii comunelor urbane-

Funcționarii comunelor de reședință.

De executarea la timp și întocmai a dispozițiunilor prezentului ordin, vă fac personal și direct răspunzători, cunoscând că acei dintre Dvs., care nu înțeleg imperativul vremurilor de adânci prefaceri sociale și nu urmează linia politică a Guvernului de largă concentrare democratică Dr. Petru Groza, ci se situează în afara operei de guvernare, vor fi sever și insiste să se desăvârșească.

Teohari Georgescu

ficialitate, eludând astfel legea.

Ministerul nu poate tolera o asemenea stare de lucruri. Legea nr. 217/1945 trebuie aplicată în literă și în spiritul ei, și aceasta imediat!

Purificarea aparatului administrativ trebuie executată cu hârtire, vigoare și continuitate până la completarea tuturor elementelor reacționare și anti-democratice.

În consecință, imediat ce primiți acest ordin, veți întocmi noi tablouri de propuneri pentru îndepărțarea din serviciu a funcționarilor care s'au făcut vinovați, sub orice formă, de:

a) Acțiuni în slujba intereselor străine de aspirațiunile firești ale Națiunii Române;

b) participare, în orice mod, la activitatea organizațiunilor politice fasciste și hitleriste, care au contribuit la instaurarea sau menținerea dictaturii fasciste în România;

c) legături cu cercurile reacționare.

Articolul 2 din legea pentru purificarea aparatului de Stat este

n'residență și balneo-climatică, plătiți din bugetul comunei rurale;

5. Funcționarii comunelor rurale, plătiți din bugetul comunei.

b. De către Primăriile de reședință (inclusiv Municipiile), pentru:

Funcționarii comunelor de reședință.

De executarea la timp și întocmai a dispozițiunilor prezentului ordin, vă fac personal și direct răspunzători, cunoscând că acei dintre Dvs., care nu înțeleg imperativul vremurilor de adânci prefaceri sociale și nu urmează linia politică a Guvernului de largă concentrare democratică Dr. Petru Groza, ci se situează în afara operei noastre de guvernare, vor fi sever și imediat sancționați.

MINISTRU,
Teohari Georgescu

Pagină realizată de
Stefan CALIGA și
Bogdan TANASESCU

Mari personalități feminine ale Partidului Național Tărănesc

O națională valorează ceea ce valorează femeile ce-i aparțin. Ne dăm seama de importanța femeii în educația copiilor și a tinerilor în muncă, în societate și în viața politică.
Înă din 1905, un grup de membri al Partidului Național Român în frunte cu Iuliu Maniu a scris un program despre luptă pentru drepturile femeilor. Vom prezenta câteva figuri marcante legate prin viața lor de PNT.

Niculina Mihalache

ELLA NEGRUZZI, președinta organizației femeiești a PNT a fost cea mai neobosită luptătoare pentru drepturile femeii, ceea ce mai reprezentativă femeie română, cetățeană de nobilă rasă și prima luptătoare pentru recunoașterea drepturilor femeii.

A reușit ca egalitatea de muncă și sacrificiu să fie recunoscute ca egalitate de drepturi și de conducere.

Mulțumită Ellei Negruzzi drepturile femeii de a pleda ca avocat au fost extinse și completate cu drepturile femeii intrate în magistratură. A avut multiple preocupări în Barou și a șiut să reprezinte profesionele de apărător public, având un succes însemnat în cariera aceasta.

Luptătoare pentru democrație și ideal, a renunțat la privilegiile

și-a început activitatea la Iași apoi a venit la București, unde s-a rălat româncelor din toate provinciile. Este prima femeie numită vicepreședintă a organizației PNT din Capitală. Boierătoacă prin naștere, democrată prin convingere, doamnă prin educație, Ella Negruzzi a fost în avangarda femeilor țărănești.

NICULINA MIHALACHE provine dintr-o familie musceleană, cu profunde convingeri democratice. Fiică a preotului Ioan Dumitrescu, din Dobresti, căsătorită cu Ion Mihalache din Toploveni, Niculina

Mihalache a fost soție de-votată, de un real

sprinjîn în activi-tatea politică a soțului. Preotul și învățătorul Ioan Dumitrescu era un dis-cipol al lui Dobrescu.

Arg eș inițiatorul ideilor țărănești. Prin so-crul său s-a făcut conti-nuarea țără-nismului la Ion Mihalache care-l va amplifica și duce la triumf.

Niculina Mihalache

s-a manifestat cu multă discreție în umbra soțului său. A patronat inițiativă și activități în scop filantropic, cultural și social. A avut un rol hotărător în păstrarea funcțională a școlilor de gospodărie pentru fete din Toploveni și Dobresti.

Abia o dată cu arestarea lui Ion Mihalache, intervenită la 15 iulie 1947, Niculina Mihalache va arăta adeverăata sa forță morală și se va dovedi o luptătoare politică ce face cinste femeilor române. Arestată pentru prima dată la 20 iulie 1947, în casa părintilor actualului prim vicepreședinte PNȚCD, Ion Diaconescu, la Botești, ea va fiindura vreme de 17 ani calvarul temnițelor și a lagărelor comuniste.

Eliberată în anul 1964, grav bolnavă, își va petrece restul zilelor în spital. Simțindu-și sfârșitul aproape, cere cu insistență autorităților să-i permită să aducă osemintele lui Ion Mihalache la Dobresti și să fie lăsată să moară în casa ei din sat, casă care era confiscată.

După cățiva ani, multe reveniri și insistențe, i se permite acest lucru și în anul 1971, împreună cu cățiva prieteni, înhmăzează osemintele lui Ion Mihalache la Dobresti. La căteva luni după aceea, moare și ea într-o cameră din casă ei cu sufletul împăcat că și-a îndeplinit această ultimă și sfântă datorie față de soțul său, Ion

Mihalache, martir al neamului românesc.

ARLETTE COPOSU, începând de la vîrstă de 33 de ani când a fost arestată a cunoscut calvarul închi-sorilor comuniști. În 1950, a fost condamnată la 25 de ani închisoare. Arlette Coposu s-a căsătorit în anul 1941 cu Corneliu Coposu, de care a fost despărțită după 6 ani de căsnicie, la arestarea acestuia în 1947.

Arlette Coposu a făcut 14 ani de închisoare, timp în care nu a primit nici un pachet și nu a putut scrie nici un rând. Singura stire pe care a primit-o despre familie a fost moartea surorii sale în închisoare. Despre soțul ei nu i-a spus niciodată nimic. În timpul anchetei, a fost închisă la Ministerul de Interne după care a fost deținută la Malmaison, la Mislea, la Miercurea Ciuc și la Oradea. A fost eliberată în martie 1964. S-a revăzut

soțul o lună mai târziu, deoarece domnul Coposu era în Bărăgan cu domiciliu obligatoriu și nu i-a permis să-l vadă. S-au rein-tălnit după 17 ani. După cete-lăi luni, în aug-ust, a fost internată în spital grav bolnavă. A murit în decembrie 1964.

MARA ILIE LAZĂR face parte dintr-o familiie de militanți țărăni și este născută în 1903 la Ampoldu de Jos, județul Făgăraș (fica lui Vilma Pop din Mănăstur).

După un an de studii la Facultatea de Drept, se căsătorește cu Ilie Lazar. Din 1924 își ajută soțul în activitatea politică. Activează în organizația PNT alături de doamnele Sabina Manoilă, Paulina Popescu, Lelia Mihăilescu,

Florica Raica - președinta Organizației Femei Centrale a PNȚCD

Ella Negruzzi, Niculina Mihalache și Zizi Anca.

În campania electorală din 1945, Iuliu Maniu o propune deputată sub numele Mara Ilie Lazar. Cășterea alegerile în circumscripția sa învingându-l pe C.I. Parhon, reprezentantul puterii. După capcană de la Târgu-Mureș este arestată alături de Lili Carandino și Niculina Mihalache. După elibera-rearea sa, trăiește în condiții inumanе, ajutată de rude, prieteni și în special de fia ei, Lia Lazar Gherasim. Moare la Cluj, în 1973.

ELISABETA RIZEA face parte dintr-o familie de țărani mușceni, femeie de mare curaj, din satul Nucșoara care a făcut 15 ani de închisoare, în două etape. Nu putea rămâne indiferentă când rudele, vecini, consătenii luptau în munți împotriva comuniștilor. Înfrângând perioadele imense i-a ajutat dându-le merinde și ascunzându-i pe luptători din grupele Arnăuțoiu, familie de penești mușceneni, care a dat mulți eroi în luptele din munți. Elisabeta Rizea a suferit anchetele dus cu sălbăticie de sco-riști. Nu a trădat și făcea cruce cu limbă în gură și se ruga la Dumnezeu să-i dea puterea să îndură chinurile.

Nici acum familia ei și alte familii de luptători anticomuniști nu și-au red-pătat drepturile. Pă-mânturile, cele căteva hectare pe care le aveau, nu au intrat în posesia lor ci au fost date altor familii de comuniști care au condus și asaltul și azi.

Puterea de-a înfrunta suferințele și dărzenia acestor fe-me, spiritul lor de jertă și sacrificiu și fie o pildă vie, nouă și mai ales tinereței celor care speră și se întronează adve-rata democrație în tara noastră.

Florica Raica

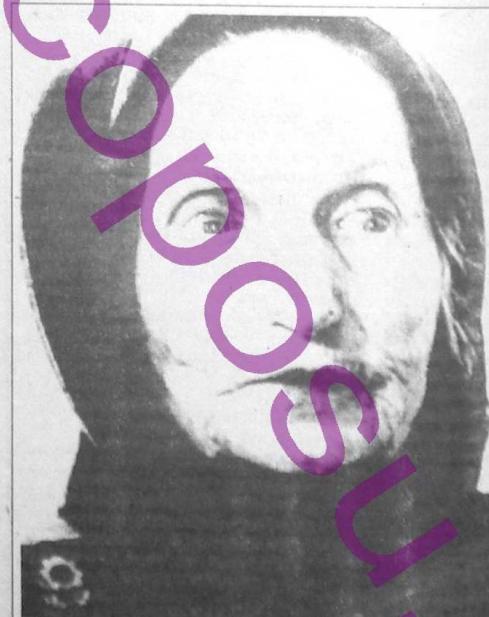

Arlette Coposu

boierești, pentru a fi în protipendada femeilor de gândire. A fost un sprinjîn pentru femeile tuturor claselor sociale. A dus o activitate însemnată în Federația Universităților Române.

Aproape o jumătate de veac a ținut steagul revendicărilor femeilor române, luptând cu dinanism și cu maximul de jertfă.

Descendentă din familia Negruzzi,

Elisabeta Rizea

Marele precurzor

Constantin Dobrescu-Argeș (II)

În următorul mânia popii Dinecă, bunicul său, el a refuzat să devină preot, consacrandu-se învățământului. Dar, pentru el, programa Invățământului la sate reprezenta prea puțin. Cărțul și scrierile, operațiunile aritmetice elementare, putințele cunoștințe de istorie și geografie nu constituiau o instrucțune destulă pentru clasa cea mai numerosă, care trebuia pregătită pentru a-și afirma existența. El socotea - pe drept cuvânt - că primul pas trebuie făcut în scopul de a se da țărănimii încredere în calitatele și posibilitățile ei. Așa a început el, prin alcătuirea unei echipe culturale, de băieți și fete de țară, care dădeau spectacole de teatru sătesc, uneori jucând piese scrise chiar de el, sau recitând poezii patrioțice și organizând recitaluri cu coruri de muzică populară. Încercarea a reușit. Tânărul a înțeles că poate, dacă vrea, iar vîrstnicii au pricoput că o schimbare drăguțoare de speranțe era pe cale de înfăptuire.

Cu energia și impetuozitatea tinereții, Const. Dobrescu și-a extins activitatea și la alte sate și în cîțiva ani echipele culturale sătășești încep să se manifeste în toate județele țării. De pretutindeni primește scrisori în care i se cer sfaturi, merge el însuși în sate din toate județele, de la Mehedinți la Doroș. Autoritățile școlare încurajau această activitate, constatănd efectele ei beneficioare, iar potențialii locali nu fac, la început, nici o opoziție, sperând că vor reuși să facă din Dobrescu un instrument al intereselor lor. Ei încă nu înțeles bine ce se petrece, nici atunci când Dobrescu organizează primele obști țărănești pentru cumpărarea mojilor puse în vânzare de proprietari și care erau apoi împărtite între membrii obștelor, care deveneau astfel proprietari deplini ai terenurilor. S-au dumitri însă atunci, când Dobrescu și-a anunțat candidatura pentru un loc de deputat în parlamentul țării.

Incepiturile activității politice: întemeierea Partidului Țărănilor

Constantin Dobrescu-Argeș a fost ales de Colegiul III electoral, cel mai apropiat de "alpa țării". Invalidat de Cameră, a fost reales cu majoritatea zdrobitoare, încât a trebuit sănă la urmă să fie acceptat, președintele consolându-se cu ticala "cu o floare nu se face primăvara". Dal a replicat Dobrescu, dar o floare vestește totdeauna primăvara!

În adăvăr, intrarea lui în parlament însemna începutul primăverii pentru obștii de țărani. Pentru menținerea unui contact permanent cu masele, el a editat periodic "Țărănu", apoi "Gazeta țărănilor", imprimată la Ulporelă, înființată în satul său Mungăuți. Comunica astfel țărănimii activitatea sa și a cercurilor sătășești de el, și prima informație și sugestie de la bază. Curând alti tanărasi ai satelor candidau la Colegiul III și erau aleși peste tot, astfel încât, țărani se aflau nu mai puțin de 17 deputați. Dobrescu a socotit că a venit momentul să întemeieze un partid, pe care l-a anunțat oficial, la un congres, numindu-l "Partidul Țărănilor".

Activitatea parlamentară a lui Dobrescu-Argeș a fost prodigioasă și rezultatele ei s-au produs în timp, influențând toate mariile reforme ce au urmat. Era un strălucit orator popular,

dublat de un impresionant orator la tribună, unde se remarcă atât prin măiestria expresiei cât și prin varietatea cunoștințelor. Avea o temeișă formăție de clasnicist, îmbogățită cu variate studii universitare și specializarea în științele juridice, obținând doctoratul în Drept de la Universitatea din Bruxelles. Vorbea fluent franceza și germana și era informat, la zi, asupra mersului evenimentelor, ca și cu progresul ideilor.

Cu prilejul discutării proiectului de buget, la funcția de consilier fiscal, discursele lui Dobrescu erau așteptate cu interes și nerăbdare de toată populația. Avea temeinice cunoștințe de economie politică și de finanțe. El reclama un nou sistem fiscal, constând din impozite directe, proporționale și progresive asupra veniturilor, cu crearea unui minimum neimpozabil, pentru apărarea pădurilor sărace. El punea în evidență nedreptățile disimulate în structurile bugetare, denunțând practica foarte obisnuită ca Statul să-și realizeze majoritatea veniturilor de la țărănești și să efectueze majoritatea cheltuielilor în profitul altor clase. Multe din dezideratele fiscale enunțate de el au fost adoptate după primul război mondial în Legea Contribuților directe, al cărei proiect fusese întocmit de Nicolae Titulescu.

O intervenție celebră, discursul pentru instituția proprietății private, i-a fost prilejuită lui Dobrescu de dezbatere, la Cameră, asupra unei ciocniri dintre autoritățile țărani într-un sat de pe Argeșul de Jos. Declărându-se susținătorul necondiționat al proprietății particulare, el cerea Camerei să ia, cu seriozitate și începuni, măsurile necesare pentru garantarea existenței acestei instituții. Dacă proprietatea va fi concentrată în stăpânerie unui număr restrâns de indivizi - spunea el -, sau dacă toate avuții vor fi acaparate de Stat, aşa cum propovăduiau unii (se refereau la unii prozeliti ai socialistului german Robertus care, mai fanatici decât profetul lor, voiau ca Statul să fie proprietar unic și total), atunci, o minoritate foarte restrânsă, alcătuță din latifundiari, sau din însărcinați la conducerea Statului, va dispune de o putere economică zdrobitoare și va fi înclinață spre tirania cea mai odioasă. În această ipoteză, arăta el, proprietatea oligarhiei, ca și proprietatea Statului, vor fi la fel de urăte de naționala asuprătă, care nu va avea altă speranță de îsbătire decât recursul la răscoală și violențe pentru desființarea acestei forme infame de proprietate, cauză vădită a nefericirii generale. Nu există cale mai potrivită pentru apărarea proprietății, concidea el, decât ajutarea tuturor de a deveni proprietari. Pentru ajutarea țărănilor ca să dobândească proprietatea individuală a terenurilor agricole, el propunea legiferarea dreptului de preemپtie sau precumpărare în favoarea locuitorilor unui sat, când se vindea o moșie situată pe teritoriul satului lor, cum și crearea de instituții de credit pe termen lung și cu dobânzi moderate pentru finanțarea cumpărării de bunuri funciare de către țărani. El a opus cu strănicie legiferării unei propunerii care tindea să constrângă, prin forță, pe țărani la executarea unor măsuri înviolei agricole, arătând, profetic, că folosirea forței nu va da rezultatele scontante, fiindcă Statul nu dispune de un dorobanț pentru fiecare țaran, dar că urmările vor fi total opuse, fiindcă țărănește, care miș de ani a făcut, cu truda și suferința ei, să redească pământul, va fi atât de copleșită de disperare încât va lăsa terenurile în părăgine.

Un deputat a făcut, cu acel prilej, remarcă nesălbuită că, "dacă vor ruga noștri lucreze, țărani merită să piară". În

tâcerea grea care se lăsase peste Cameră, s-a auzit vocea lui Dobrescu-Argeș, răsunând ca un ecou venit de peste veacuri: "Numai gândind nimicirea stării țărănești, se săvârșește, în fața lui Dumnezeu, a oamenilor și a istoriei cea mai cumplită crimă de trădare națională; pentru încercarea de înfăptuire a unui atare gând, nu se găsește în vorbirea noastră cuvinte potrivite, de infierare, fiindcă nimeni, până astăzi, nu și-a închipuit, că ar fi cu putință, o faptă atât de monstruoasă!".

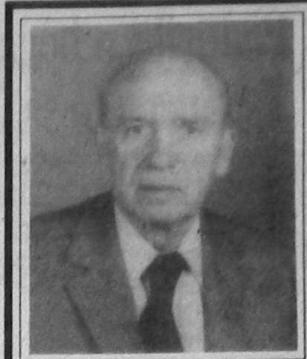
Dobrescu-Argeș a susținut de asemenea votul universal, direct și egal, prin abrogarea colegiilor electorale, discriminatorii.

Dar activitatea lui nu s-a mărginit la teritoriul României. El era în corespondență cu fruntașii români din Basarabia, Bucovina și Transilvania. În ultima decadă a secolului trecut el a făcut, în două rânduri, vizite de durată în Transilvania, stabilind legături cu conducătorii românilor de acolo. Cuvintele rostitoare de el, la o mare adunare de protest contra procesului montat la Cluj memorandștilor români, au fost punute în evidență nedreptățile disimulate în structurile bugetare, denunțând practica foarte obisnuită ca Statul să-și realizeze majoritatea veniturilor de la țărănești și să efectueze majoritatea cheltuielilor în profitul altor clase. Multe din dezideratele fiscale enunțate de el au fost adoptate după primul război mondial în Legea Contribuților directe, al cărei proiect fusese întocmit de Nicolae Titulescu.

O intervenție celebră, discursul pentru instituția proprietății private, i-a fost prilejuită lui Dobrescu de dezbatere, la Cameră, asupra unei ciocniri dintre autoritățile țărani într-un sat de pe Argeșul de Jos. Declărându-se susținătorul necondiționat al proprietății particulare, el cerea Camerei să ia, cu seriozitate și începuni, măsurile necesare pentru garantarea existenței acestei instituții. Dacă proprietatea va fi concentrată în stăpânerie unui număr restrâns de indivizi - spunea el -, sau dacă toate avuții vor fi acaparate de Stat, aşa cum propovăduiau unii (se refereau la unii prozeliti ai socialistului german Robertus care, mai fanatici decât profetul lor, voiau ca Statul să fie proprietar unic și total), atunci, o minoritate foarte restrânsă, alcătuță din latifundiari, sau din însărcinați la conducerea Statului, va dispune de o putere economică zdrobitoare și va fi înclinață spre tirania cea mai odioasă. În această ipoteză, arăta el, proprietatea oligarhiei, ca și proprietatea Statului, vor fi la fel de urăte de naționala asuprătă, care nu va avea altă speranță de îsbătire decât recursul la răscoală și violențe pentru desființarea acestei forme infame de proprietate, cauză vădită a nefericirii generale. Nu există cale mai potrivită pentru apărarea proprietății, concidea el, decât ajutarea tuturor de a deveni proprietari. Pentru ajutarea țărănilor ca să dobândească proprietatea individuală a terenurilor agricole, el propunea legiferarea dreptului de preemپtie sau precumpărare în favoarea locuitorilor unui sat, când se vindea o moșie situată pe teritoriul satului lor, cum și crearea de instituții de credit pe termen lung și cu dobânzi moderate pentru finanțarea cumpărării de bunuri funciare de către țărani. El a opus cu strănicie legiferării unei propunerii care tindea să constrângă, prin forță, pe țărani la executarea unor măsuri înviolei agricole, arătând, profetic, că folosirea forței nu va da rezultatele scontante, fiindcă Statul nu dispune de un dorobanț pentru fiecare țaran, dar că urmările vor fi total opuse, fiindcă țărănește, care miș de ani a făcut, cu truda și suferința ei, să redească pământul, va fi atât de copleșită de disperare încât va lăsa terenurile în părăgine.

Prestigiul lui Dobrescu-Argeș era în continuă creștere, în toată țara. Un mare număr de organizații ale Partidului Țărănilor luase ființă la orașe, cuprinzând mii de muncitori, meseriași și mici comercianți, intelectuali distinși și o altă lăză, dând misiunile sale structura caracteristică partidelor politice moderne. Dar ura adversarilor săi politici creștea direct proporțional cu avântul noului partid, și fiindcă puternica personalitate a lui Dobrescu-Argeș era forță care polariza majoritatea celor nemulțumiți de situația existentă, ei au hotărât să folosească contra lui, ca armă, calomia sămașnică.

Iosif TOMA POPESCU
(Va urma)

Pe 12 mai anul acesta ne-a părăsit ERMIN COMONITĂ, președintele Asociației Regele Mihai I. Membrii asociației au pierdut un lider neobosit și un coleg plin de blândețe care ne fermecă pe toți prin firea sa de moldovean molcom.

S-a născut în anul 1916 pe meleagurile pline de istorie ale Neamțului. După meritoase studii liceale, a urmat cu dăruire cursurile Institutului Geografic Militar. Pe proaspătul absolvent, anul 1941 îl găsește luptând pentru dezrobirea pământului săfăt al Basarabiei.

După 1944, cunoscând de misiunea generației sale intră apărarea ființei naționale, s-a înscris în PNT, condus la acea vreme de marele Iuliu Maniu, partid ce a devenit simbolul rezistenței naționale în fața amenințării comuniste. Profund inflăcărat de ideea monarhică - care are rădăcini adânci în istoria

Jertfa lui este prea puțin cunoscută, dar nu va rămâne zadarnică

neamului ce pornește de la Burebista și Decebal - ERMIN COMONITĂ, împreună cu alții tineri, au înființat Asociația Regele Mihai I. A participat activ la marile manifestații organizate de PNT la 8 noiembrie 1945 și la 6 martie 1946. Regimul comunist instaurat ulterior a procedat la masive arestări în rândurile membrilor asociației. Arestat împreună cu ceilalți membri, ERMIN COMONITĂ a suportat cu demnitate și dărzenie anchetele sălbaticice ale securității. Spiritul de sacrificiu și tenacitatea de care a dat dovadă în timpul interogatoriilor au salvat viețile multor colegi de luptă. Ulterior a fost anchetată toată familia. Comuniștii i-au ucis cu brutalitate mama și soța.

Condamnat la 20 de ani de închisoare a petrecut 17 din ei la Canal și la minele Baia Sprie și Căvinc. A fost eliberat în 1964. A primit ca domiciliu o pivniță insulată, pe care cu mult efort a amenajat-o ca locuință și în care a locuit, de altfel, până la sfârșitul vietii.

In decembrie 1989 a reînființat Asociația Regele Mihai I pe care a condus-o până în ultima sa clișă, cu același elan din tinerețe. În ultimii ani de viață a întărit-o pe doamna Iulia care avea să se constituie într-o rezervă de afectiune și sprijin moral.

A plecat fără împlinirea idealului suprem de luptă. A lăsat înșă generației tinere focul său lăuntric și voința de a trezi țara la viață adevarată.

Odiințească se în pace!

Costel CEACU

Pădurile, o bogătie de care trebuie să încetăm să ne mai batem joc

In confruntarea politică, PNȚCD a fost acuzat de către adversari săi că nu vine cu nimic nou și că nu oferă alternative concrete. Nimic mai neadevărat. Pe lângă programele de guvernare elaborate și publicate de către partidul nostru în cele două campanii electorale, Departamentul de studii, doctrine și programe al PNȚCD a întocmit **mai multe studii** pentru diverse sectoare ale economiei românești, în care oferă soluții originale pentru redresarea lor.

Studii și articolele legate de aceste probleme au fost publicate la vremea respectivă în paginile "Dreptății". De data aceasta oferă cititorilor punctul de vedere a doi membri ai Asociației Inginerilor PNȚCD, dñii ingineri Constantin Bulumac și Mihai Ionescu privind economia forestieră, starea pădurilor și industria lemnului în România.

Jaful comunist nu a crăpat nici pădurile

Pădurile sunt de importanță vitală pentru orice țară, din trei puncte de vedere: economic, ecologic și strategic. Dintre țările europene România are o zestre bună, pădurile ei ocupând 25% din teritoriu.

Încă din 1948, statul comunist s-a grăbit să confiște toate pădurile. Până atunci, după forma de proprietate, ele erau repartizate astfel: 31% ale statului și 69% private sau în proprietate obținută. După ce s-a instărat pe ele, regimul comunist s-a apucat să tăie în nestire. La început s-a livrat lemn rușilor la cererea acestora în contul datorilor de război, apoi s-a livrat lemnul export în schimbul valutelor necesare industrializării socialiste. Nu suntem în posesia unor date statistice despre proporțiile acestui jaf, dar el a fost atât de mare, încât a creat grave dezechilibre la nivelul întregii țării. Așa s-a ajuns la spulberarea acestui fond îngrijit și îmbogățit vreme de decenii. După ce a fost istovit arboretul bătrân prin tăieri de peste 24 mil. mc/an, a fost atacat arboretul tânăr (sub 80 de ani), provocându-se un gravdezechilibru în structura de ansamblu a fondului

forestier. Consecința a fost reducerea exploatarii produselor secundare (numai 13-15% față de 40% că ar fi normal) și la o sporire în "compensație" a tăierilor din fondul exploatabil cu 7 mil mc/an. Așa am ajuns în ziua de astăzi ca raportul dintre arboretul Tânăr și cel bătrân să fie de 84% la 16%, potențialul, pădurile scăzând în felul acesta de la 20 mil. mc/an la 14,5 mil. Aceasta este rezultatul presiunilor politice și al lipsei de profesionalism a cadrelor de conducere selectate tot după criterii politice.

Există soluții realiste, dar lipsesc voința aplicării lor

▲ Pentru a ieși din această stare trebuie luate unele măsuri precum: limitarea strictă a tăierilor anuale la posibilitatea reală a pădurii, recoltarea integrală a produselor secundare, exploatarea masei lemnoase din zonele înfundate, greu accesibile. În paralel, trebuie creată o rețea de drumuri forestiere în interiorul pădurilor pe toată suprafața, ajungându-se la 12-15 m/lha.

▲ Pentru refacerea și mărirea fondului forestier trebuie întocmit un program național de fmpădurire și recuperare a unor suprafețe, după cum urmăzează: suprafețele restante din anii anteriori, acoperite acum cu tufturi sără valoroase, terenurile degradate (circa 500 000 ha), corectarea toreanților. De asemenea, se impune de urgentă replantarea perdezelor de protecție a terenurilor agricole în zonele expuse seccetei.

▲ În ceea ce privește speciile, trebuie avută în vedere două obiective esențiale: plantarea celor repede crescătoare și refacerea proporțiilor speciilor de valoare (stejar, rășinoase), precum și aplicarea de tehnologii avansate în cultura și îngrijirea arborelor. În zonele de câmpie, unde proporția pădurilor este sub 10%, se impune cultivarea de specii repede crescătoare (salcâm, plop) ținându-se seama de condițiile de climă și de sol.

▲ În ceea ce privește forma de proprietate, pădurile trebuie înapoiate proprietarilor de drept, conform Legii 18 și extinderea prevederilor acestora și asupra obștilor țărănești. Aceasta va contribui la finalizarea abuzurilor silvice.

forestier. Si astă vreme de decenii. Cum s-a procedat? A fost marit în mod exagerat numărul capacitaților de prelucrare și au fost dotate cu utilajele cu un grad de uzură morală foarte mare, iar exploatarea lemnului s-a făcut apelând la tehnologii cu randament mic. La acestea s-a adăugat o rețea insuficientă de drumuri

▲ În momentul naționalizării, potențialul fondului forestier era excedent, pădurea bătrână reprezentând pe vremea aceea 30% din structura claselor de vîrstă. Acum ea e doar de 16%. S-a încercat, și se mai încearcă încă, acreditarea ideilor exagerate că pădurile au fost jefuite după Revoluție. Lucrurile nu stau așa.

Propunerile de program pentru STRATEGIA PNȚCD privind agricultura, silvicultura și industria alimentară (V)

3.3 Variante de exploatații agricole

A. Particulară. Cele mai justificate social și economic sunt formele familiale fără angajați, sau cu angajați puțini. În paralel vor exista exploatații ale arendașilor, fără sau cu angajați și frecvent, în viitorul apropiat, proprietari și partial arendași.

Se profilează existența de proprietari "cu normă parțială": "străinii" navetiști și localnici cu ocupația de bază neagricolă. Străinii au domiciliul în altă localitate decât cea în care le este proprietatea. El vin în timpul liber să se ocupe de ea, în rest, după caz, proprietatea este în grija unui localnic. Navetiștii și cei cu ocupație neagricolă, lucrează în agricultură în afară timpului afectat serviciului de bază.

B. Exploatații asociative. În acestea proprietarul are terenul delimitat sau nu, dar cu suprafață precizată prin acte legale. Proprietarul poate executa toată gama de lucrări sau numai unele, după cum se cuvine sau este necesar, dar beneficiază de cota parte de recoltă sau de valoarea ei, proporțional cu suprafața terenului său și cu munca depusă.

Cu timpul se vor legaliza și infinită cooperative de aprovizionare, comercializare, industrializare și diverse servicii, având și setul de mașini agricole pentru cultivat și recoltat. Rămâne să se găsească și să se accepte modalități eficiente pentru efectuarea unor lucrări nemecanizate, necesare producției agricole primare.

Productivitatea și beneficiul vor confirma și selecta preponderența celor mai viabile tipuri de exploatații agricole.

C. Exploatații de stat ce vor rămâne: societăți comerciale, regi autonome, stațiuni de cercetare, didactice și loturi model pe lângă ocoalele agricole.

În fiecare comunităț cu pondere agricolă având agenți agricoli selecția dintre agricultori destinați cu funcție onorifică, sau parțial remunerată și tehnicieni agricoli, dublu subordonati ocolului și primăriei.

(va urma)
Ing. N. MĂRINCU
Ing. C. VOINEA
Ing. D. VĂLEANU

Notă: Pentru îmbunătățirea programului se primesc propunerile la Secretariatul Departamentelor de studii de la sediul central al PNȚCD.

Sustragerile de lemn prin abuzuri (sau furt) nu reprezintă decât aproximativ 150 000 m c (cam 1%) din totalul volumului tăiat anual, de 14,5 mil. m c. Pe altă parte, drepturile de restituire conform Legii 18 reprezintă circa 10% din fondul forestier care este și astăziexploata de stat. Deci cel care susține abuziv este chiar statul, prin nepunere în posesie. Abuzurile facute de particulari, de cele mai multe ori, nu sunt decât pentru satisfacerea unor nevoi gospodărești, dar ele sunt puternic mediatisate, distorsionându-se în felul acesta realitatea.

▲ Volumul de masă lemnoasă exploatață anual este de 14,5 mil. mc, din care 10 mil. sunt industrializate, iar restul pentru alte nevoi (construcții rurale sau combustibil). Capacitatele de exploatare însă au fost supradimensionate la 20 mil. mc/an. Structura acestora nu a fost concepută să aibă o funcționare în flux continuu. Pe altă parte, tehnologiile de exploatare și transport sunt total necorespunzătoare.

▲ Pentru remedierea acestei stări de lucruri se impune restructurarea organizatorică, restrângerea activității unor secții de exploatare și transport datorită reducerii volumului de tăiere, creșterea mecanizării lucrărilor de exploatare, privatizarea rapidă a celor 17 societăți de stat cu activitate de exploatare. În legătură cu acest din urmă punct, considerăm că ar fi benefică atragerea de capital străin.

O industrie care impune restructurarea

Nu numai exploatarea a fost supradimensionată, dar și prelucrarea

lemnului a urmat același curs. Din cauză că posibilitățile sunt de 10 mil. mc/an, iar capacitatea de prelucrare este de 18-20 mil mc, diferența va fi acoperită prin importul de foiose și răšinoase din Rusia. Utilajele sunt atât de fimbatrâni, încât sunt aproape de nefolosit, iar putințele înnoiri facute din producția proprie sunt sub orice critică. De aceea pierderile prin prelucrare sunt de 15% la noi, față de 6% în alte țări.

Datorită faptului că studiile de fezabilitate au respectat "indicativ", combinatele de industrializarea lemnului se află amplasate la distanțe uriașe de sursele de aprovizionare (100-300 km). De aici, ridicarea pretului de cost foarte mult.

În aceste condiții se impun următoarele măsuri: restrângerea activității fabricilor pe criterii de eficiență, iar pentru evitarea impactului social, reprofilarea combinatelor din zona de câmpie pe producția de mobilier metalic și reînhărțirea radicală cu utilizare din import. Aceasta va duce la crearea premeniturării unei piețe concurențiale sănătoase.

În final, concluziună că pre-structurarea organizatorică și economică și modernizarea forestieră a întregii economii forestiere silvicultură – exploatare și prelucrare industrială a lemnului în soluții și propunerile preconizate se va realiza un echilibru funcțional și eficient între cele trei sectoare.

Ing. C. BULUMAC
Ing. M. IONESCU

Așa ceva nu s-a pomenit nici în țara lui Papură-vodă

Nă visitat la redacție dl Mircea Crăciunescu, originar din comuna Daia, județul Giurgiu, care ne-a adus elemente noi legate de comuna sa natală. Despre Daia s-a scris de mai multe ori în presă în ultimii ani, iar dl Crăciunescu se razboiește căm de vreo patru ani cu puterea centrală și locală, pentru pământul care î se ocupă, de drept și pentru hoțele din curte: Daia, Daia și Plopsoru.

În 4 ani s-au înșăpătuit multe la Daia și fost devastată o rețea de irigații de 12 km, prevederile Legii 18 au aplicat și se aplică după inspirația proprietarului primarului și potrivit metodelor bine verificate de 45 ani de comunism: o combinație de fals, furt, abuz, jaf și teroare, la care se adaugă și vînderea CAP-ului Plopsoru, într-un mod cu totul original. Pentru a-și agăta interesele, dl Crăciunescu, împreună cu alți proprietari (de drept) au făcut o asociere, înregistrată la Judecătorie cu numele de "Carol I". Dileuri de proprietate nu au căpătat, dar și-au pus în cap administrația județului pentru numele cu rezonanță monarchistă al asociatiei.

In implementarea democrației originale la nivel local s-au remarcat Ion Iliescu Ion (președinte de republică), cel care a lansat la Giurgiu doctrina "democrației originale", Năstase Ion (prefectul de Giurgiu), cel care a acoperit discret distribuirea de terenuri în județ, inclusiv la Daia, iar nobilimea din București, Dolj și Giurgiu (ministri, judecători, prefect, subprefecți, procurori, parlamentari din "pentagonală" etc), și, în fine, starostele satului, și dl Zlotea P. (de origine primar), artizanul "operei" de privatizare banditească în Daia. La Daia a existat o rețea de irigații în

lungime de 12 km de teavă, fabricată dintr-un aliaj de aluminiu, foarte scump. Dar nici primarul Zlotea și poliția n-au văzut furtul, de parcă au avut orbul găinilor. Dl. Crăciunescu a scris la ziare, la guvern și nimenei nu a reacționat. Președintele Comisiei de reconstituire a dreptului de proprietate, același primar Zlotea, a pus în posesie foarte multe persoane care nu au nimic în comun cu Daia. Să nu cu puțin teren: 111,50 ha. O adevărată mosie!

Dl Zlotea are și sprijin de la București, nu numai de la prefectură. Redactorii Roibu Eugen și Covlea Liliana, de la TVR, i-au facut "presă bună" de-a lungul mai multor emisiuni, primind în schimb un peșcheș de către 0,5 ha fiecare! și pentru că au continuat prestarea de servicii au mai primit și o moără de uruală la Daia-Gară. Dar chilipirul cel mai mare este afacerea CAP-ului Plopsoru. În fiecare zi sălăm din presă despre jefuirea patrimoniului yreunui CAP, aici un tractor, dincolo un camion, în altă parte o batoză. CAP Plopsoru însă a fost pur și simplu înghițit! Marin Stefan și Ion Ceoacă, respectiv președintele și secretarul Comisiei de lichidare a fostului CAP Plopsoru, au vândut toată averea acestuia firmei SC ROSTAR '91 S.R.L. din Craiova cu animale, grăjduri, utilaje, bașca 60 ha teren arabil. Să asta în condiții mai mult decât dubioase. ROSTAR '91 este proprietatea dlor Călin Radu Predescu (fiul senatorului PD(FSN) Ion Predescu, fostul prim secretar PCR de Dolj), Alexandru Ghilereanu și Dumitru Marinescu. Aceștia trei au primit pe deasupra și 0,5 ha fiecare, ca speciați implicați în zonă. Dl Crăciunescu le-a atras atenția lui M. Stefan și I. Ceoacă să nu vândă tractoarele

străinilor, pentru că există în sat tractoriști care le-ar cumpăra. Dar dnii respectivi le stiau pe ale lor, adică pe ale celor pe care îi serveau, și tractoroarele au ajuns unde au vrut "organele" PDSR-iste. Cazul a fost reclamat la poliție, care a deschis o anchetă pe care a încheiat-o tot cum au vrut "organele". De menționat că poliția (un domn colonel și un domn capitan de la IGP București) și-au desfășurat ancheta ca în anii '50: reclamanții au fost ei "anchetați" în prezența reclamantului (Zlotea). De fapt, au fost intimidati. Până la urmă, mai mult datorită memoriorii dlui Crăciunescu și a ministrului Tărăcilă și a acțiunilor d-sale la ziare, s-a ajuns ca cei vinovați să fie judecați într-un proces-minune: judecător și reclamat, dar fară reclamant. Sentință, și ea tot de poveste, o mie lei amendă! Dar Parchetul a vegheat, a făcut recurs și a câștigat: s-a anulat amenda.

Dl Crăciunescu ne-a pus la dispoziție copile răspunsurilor primite de d-sa de la comisioile celor două camere, unde a depus memorii peste memorii și care-i dau dreptate. Cetățeanul are dreptate, dar nu-i rămâne decât să se fotografizeze cu ea. Așa, furtul teiilor pentru irigații nu este anchetat de poliție, așa CAP Plopsoru a devenit și va rămâne moșia fiului fostului prim-secretar de Dolj, așa vor rămâne cei doi redactori de la TVR proprietari la Daia și totușa P. pe rămâne proprietar și totușa P. pe 10+9,75 ha prin "autoîmprietenire". Toate acestea le-am aflat de la dl Crăciunescu, care a desat și un al doilea memoriu pe care l-a înaintat dlui ministru de interne, Doru Tărăcilă. Noi suntem sceptici în ce privește și soarta acestui memoriu. De fapt, dl Tărăcilă trebuie să apere

noua ordine, care vrea să impună principiul "la vremuri, noi, borfași noi". și pentru ca să nu existe nici un dubiu, noua stare de lucruri a fost peceteuită prin vizita președintelui Iliescu la fermă firmei ROSTAR '91 din Plopsoru. Cu această ocazie, specialistul în ape a suferit și el de orbul găinilor în fața gardurilor și peretilor metalici confectionați din teile provenite din devastarea rețelei de irigații.

Membrii asociației "Carol I" au de gând să se adreseze până la urmă la organismelor juridice de la Strasbourg, dar cine se sincrisește de asta în România?

Dan BĂNICĂ

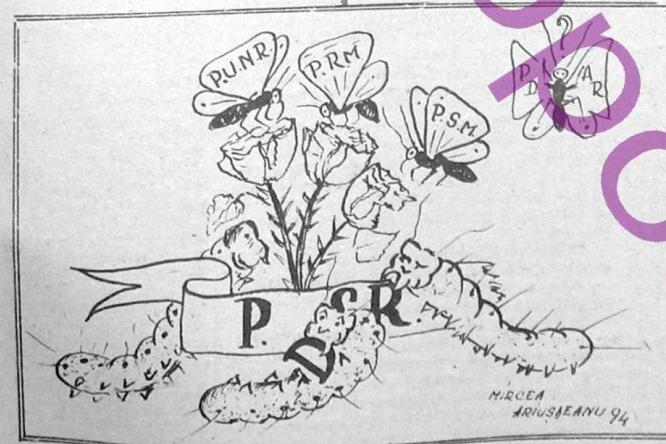
PS: Informăm publicul că cei doi redactori TVR, Eugen Roibu și Liliana Covlea, au fost reclamați la Comisia parlamentară pentru cultură și mass media (nr. înreg. 194/30/III.1994). Cine îi va vedea pe genericul yreunei emisiuni va trage singur concluzia.

Lege cu caracter de recomandare

Rugurile pentru arendarea în agricultură, deși stabilite prin lege, nu pot avea efecte practice în primul rând pentru că, la noi, nu există tradiția arendării. Cu toate că toamna tradiția a fost unul din motivele de bază în promovarea legii. Un exemplu dat că, în perioada interbelică, 37-38% din suprafața stabilită era arendată, se referează la arendarea moșilor și nicidemcă la jumătatea celor cu sub 10 ha, că s-a stabilit dreptul de proprietate initial prin Legea fondului funciar. O altă motivare a legii a fost că proprietarii de la oraș, "pariziți", cum i-a numit dl Iliescu, nu au cu ce se să încreasă pământul și-l vor da în arendă. Falsitatea acestei ipoteze a legii la îveală în ultimii trei ani, în urma fraternizării țărănilor de la țară cu țărănilor de la oraș, care au muncit împreună pământul fără ajutorul elevilor, studenților, militariilor și al "oamenilor ai muncii" din cercetare-proiectare. Că privetește mijloacele mecanice, nici țăraniile de la tară nu le au. Totuși au fost lăsați pe mâna agro-mecanicilor care sperau să devină și arendanți pe baza acestei legi.

A mai existat ca motiv și modelul săliilor occidentale, unde este obișnuită arendarea. Dar la noi nu cred că existe proprietari care sunt în același timp și venitari, gomeri sau pensionari cu venituri care să-i determine să arendeze pământul. Proprietatea arendei țăraniilor nevoie să devină pentru țăraniul colac de salvare. Orășeanul este ca un colac de salvare. Niciodată nu se va mulțumi cu 20% din venit, că este recomandarea Ministerului Agriculturii, în baza legii, din

care să plătească impozitele și taxele aproape de nivelul aceleiași proporții. Îar, dacă va dăinu spectrul somajului micul proprietar va ține cu dinții de bucată lui de pământ. În această situație, în loc de arendare va exista criza de arendare. Evident, vor exista și exceptii care vor fi popularizate ca și CAP-ul de la Curtici, rămas ca model.

Dar chiar dacă acceptăm ca necesară Legea arendei, cum poate cineva să arendeze un teren fără să fie precis delimitat prin acte legale?

Ionel D. STRÂMBU

există nici un temei pentru aceste griji. La bază rămâse doar teoria bruciană că țăraniile ar avea mentalitate comunistică și că dacă nu

Cine nu lucrează pământul?

Vă amintiți, desigur, căte griji își faceau susținătorii colectivismului la discutarea teoriei parlamentarei, că țărani își vor abandonă pământul, că nu va avea cine să-l lucreze - mai mult de o treime din proprietarii fiind locuitori ai orașelor -, că nu vor putea face agricultură pe parcele mici etc. Deși nu

există întrecere socialistă, oamenii nu vor mai munci. Crezută sau necrezută teoria, parlamentarii au pus răul în față și au hotărât să șampule legea cu prevederi asiguratorii. Astfel, s-a stabilit la art. 53, 54 și 55 obligația proprietarilor de a folosi terenurile agricole în proprietate, iar în caz contrar primăriile pot stabili amenzi. Dacă într-o perioadă de doi ani - spune legea - nu se folosesc terenurile, proprietarii pierd dreptul de folosință. Legea nu prevede însă și cine decide pierderea dreptului de folosință, pe cât timp și cine-l poate folosi. Așa că prevederea a rămas sub formă de amenințare, deși este posibil să fie invocată, în funcție de diverse interese.

Prin similitudine, ar însemna că prevederea menționată trebuie să fie aplicabilă și în cazurile inverse, când primăriile, sau, mai precis, statul proprietar nu folosesc terenurile ce le dețin. La acest aspect nu s-a gândit legiuitorul, la timpul respectiv considerându-se că statul este mai interesat să lucreze pământul decât proprietarul. Dar acum se dovedește că este invers. Toate terenurile intrate în proprietate particulară sunt lucrate chiar și cu vacă înjugătată la plug, dar a rămas nelucrată o mare suprafață de teren agricol care aparține de primării și chiar de unități agricole de stat. Dacă nu s-ar fi lucrat pământul de către proprietari, sigur să ar fi aplicat și amenzi și s-ar fi gasit și cine să-l folosească. Dar în cazul proprietății primăriilor, inclusiv din intravilan, cine hotărăște amenziile? Dar, mai ales, cine stabilește modul de folosință?

Protest

Și încă o (ultimă) precizare...

Deși în "Dreptatea" nr. 41 am anunțat că vom întrerupe publicarea materialelor cu caracter polemic sosite la redacție din partea unor slujitori sau credincioși ai Bisericii Române Ortodoxe și ai Bisericii Greco-Catolice, dr. Anton Moisin, deși pe un ton civilizat, ne semneză să-l publicăm "Protestul", în virtutea dreptului la replică și să revenim asupra hotărârii initiale. Facem acest lucru după ce am chibzuit îndelung asupra oportunității sale, aducând în completare încă o (ultimă) precizare: *în cazul în care ne va mai fi solicitat încă un drept la replică, îl vom publica, apoi în mod categoric, cu tot respectul pe care-l purtăm semnatariilor articolelor pe această temă, încheiem definitiv găzduirea lor în paginile publicației noastre.*

"Dreptatea"

Referitor la materialele apărute în pagina "Dreptatea creștină" ("Dreptatea" nr. 41, 6-12 iulie 1994, p.12) cer să fie precizată: (Dacă "Dreptatea" nu publică rândurile acestea, și dezonnează

1. Românii uniti cu Roma (Greco-Catolici) nu sunt "dezertori" din Biserica Ortodoxă, cum și califică Pr.-Paroh de la "Domnița Bălașa" în răsuflare din aşa-zisul său articol. Poporul român a fost integral catolic, ascultând bisericește de Scaunul Romei până la finele secolului al IX-lea, când cetățopititorii bulgari l-au orientat forțat spre ascultarea de slavobizantini. Românii uniti n-au făcut decât să revină la ascultarea inițială. Prin acești luptători a început mișcarea de eliberare a românilor din Ardeal, care a culminat cu Mareea Unire din 1918. Rusine că sunt tratați acum ca "dezertori". Dar dacă au "dezerta", n-au pierdut nimic, pentru că ierarhia ortodoxă s-a dovedit sub regimul comunist doar o unealtă a acestui regim, în vreme ce ierarhia greco-catolică a preferat moartea în temniță decât să colaboreze. Despre aceste adeveruri am scris sute de pagini. Vrea ziarul "Dreptatea" să publice căte ceva din ele? Sunt numai mărturii și dovezi scrise.

2. Nu este corect ca ziarul "Dreptatea" să închidă posibilitatea de replică, atunci când prepoenindu-l încheiere cu o altă măsluire. Concret, Pr. Paroh amintiu mai sus falsifică pur și simplu "cîtând" din articolul meu. Astfel, așeză în ghilimele, ca scris de mine, un text care este scris de dânsul: "De frică și dezorientare față de arma calvină care nu a luat foc mare parte din Ardeal a revenit la Ortodoxia ei milenară", pentru a se spune mai jos că: "Vedem deci că de trainică era Unirea cu Roma dacă la o armă calvină, care nici nu a luat foc, Ardealul a revenit la Ortodoxia-i străbună". Eu am expus nelegiunile săvârșite în două răscole ortodoxe anti-unite, iar respectivul preot reduce total la o persiflare bazată pe o

frază inventată de el și atribuită mie. De fapt, tot articolul lui este o persiflare ieițină, răuțoasă și plină de insinuări spusificate - ca de pildă că ar reieșii din Roma, sau că altă țară catolică, nu cu cu adevărat "autoportretul", mai ales că are și pretenția de a da lectii de "dragoste creștină și spirit duhovnicesc". Parabolă cu paial și cu bârna în ochi i se potrivește de minune. Cât despre ironizarea unor titluri profesionale căștigate prin munca, de ce nu le ironizează și pe ale ortodocșilor, care se semnează întotdeauna exact așa în toate revistele lor? Oricum, atât i-a mai rămas, de vreme ce n-a fost în stare să ajungă și el la acestea! Vulpea când-najunge la struguri...

3. Faptul că noi am cerut înapoi bisericile greco-catolice furate de ortodocși în 1948 sub acoperirea Securității, Preotul-paroh amintit o taxeză drept "târguială sănătăță". Noi nu ne târguim și nu sănătăjăm. Cerem ce a fost al nostru și este de drept al nostru. Niciodată nu vom renunța. Dacă Preotul-paroh face ca de "iubire creștină", de ce nu ia apărarea iubirii creștină nu este decât o vorbă goală? Iar adevărul este că în Transilvania românii uniti sunt persecuți de fundamentaliști ortodoci din 1989 până astăzi (după ce i-au persecutat comuniștii între 1944-1989), iar dreptatea cere restituirea bisericilor lor și incetarea calomniilor și violențelor contra lor. Numai prin adevăr și dreptate se va restabili iubirea creștină și între români ardeleni din "cele două străzi". Pentru a dovedi că nu spunem vorbe goale, anexez căteva mărturii scrise, din sutele pe care le pot trimite. Vrea "Dreptatea" să le publice și să-și onoreze astfel denumirea?

4. Directorul Departamentelor Cultelor PNȚCD, în nota sa, nu face un serviciu, cauzei rezolvării conflictului interconfesional din Ardeal, atunci când și-a expus astfel concluzia: "În rândul clericilor ambelor biserici se află

elemente intolerante, am putea spune extremiste, ce alimentează conflictul și fac de nedepășit". Ca redactor-șef al revistei "Unirea" - Blaj și coordonator al Noii Mișcări memorandiste, am primit sute de mărturii din sate, din care prima și cel mai pro-ortodox trebuie să admitem, măcar în sinea lui, că vinovați sunt adeveniți anti-catolici, clerici îndocrinați teologice, care calomniază, amenință și strâng în jurul lor grupuri de preoți siunie formate din mireni violenti, fără scrupule morale și ignoranți, usor de manevrat, pentru a-i ataca sau înfăntida pe români unuia. Aceasta este realitatea, iar dacă noi luăm apărarea victimelor, spunând lucrurile lor pe nume, putem fi oare catalogați la fel ca agresorii morali? Înțâmplă din 1989 până azi în Ardeal sunt preoți și episcopi ortodocși din zonă. Nu toți dar mulți. Ei dau tonul. Ei sunt intoleranți și extremiști, cu acei mireni pe care reușesc să-i mobilizeze ca grupuri de presiune, uneori adevărate grupuri teroriste. Repet, afirm toate acestea pe baza de dovezi.

5. Afirm că recensământul făcut unitilor în 1991 a fost grav falsificat. Am multe dovezi scrise din sate și am publicat un amplu articol pe această temă. Dacă vrea, "Dreptatea" poate să reia. La recensământ a ieșit că numai 1% din populația României și greco-catolică, Preotul-Paroh de la "Domnița Bălașa" scăpă și el o dată condeul în direcția adevărului și admite că suntem 7%.

Incheiere și amintesc Preotului-paroh respectiv că în expunerea răsărelor anti-unioniste ortodoxe n-am făcut decât să citez din lucrări semnate de Nicolae Iorga, I. Lupaș, Petru Maior, Zenovie Păclișanu etc., iar concluzie au venit de la sine. Dacă prin citarea lor sunt atacat că mi-am făcut "autoportretul", sunt onorat. Ei sunt adevărați istorici ai neamului, nu Preotul-paroh de la "Domnița Bălașa".

Dr. Anton MOISIN

Întru veșnicire în memoria neamului

Prin Actul Sinodal al Bisericii Ortodoxe Române, privind canonizarea unor sfinti români, emis la 21 iunie 1992, în Duminica Tuturor Sfintilor, s-a vestit marea bucurie a hotărârii ca, alături de marii Sfinți ai ortodoxiei ecumenice, să fie așezată, ca aleși și bineplăcuți lui Dumnezeu, acei pe care însăși sfânta noastră Biserică i-a odrăslit la sănoul neamului românesc, printre ei fiind nominalizați și martirii Constantin Vodă Brâncoveanu cu cei patru fii, Constantin, Matei, Radu, Ștefan împreună cu sfetnicul Ianache, executați pentru că nu și-au părăsit credința în Hristos.

Cheamănd în ajutor pe milostivul Dumnezeu, Sf. Sinod a hotărât în chip sobornicesc ca aceștia să fie cinstiți ca sfinti în întregă Biserică ortodoxă Română, să fie înscrise în calendarul în zilele rânduite, respectiv în ziua de 16 august, înțocmîndu-lesă sinaxare, slujbă - pe care noi le și facem - și zugrăvindu-li-se chipul pe icoane.

Vestind și proclamând "solemn așezarea lor în rândul sfintilor", toți frații ortodocși sunt chemați să le urmeze pilda.

Familia Voievodului Brâncoveanu, ridicată din locuința sale de trai în joia Patimilor dinaintea Sf. Paști ale anului 1714, a fost întemeiată în Constantinopol, în însăpămantătoarea hrabă subpământeană, Edy Culé, unde a fost umilită, torturată timp de vreo patru luni, iar în ziua de 15 august, când cuceritorul Voievod împlinea 60 ani, iar doamna Marica își stia onomastică, au fost aduși în fața unei mari adunări festive pe malul Bosforului, prezidată de sultanul însuși, înconjurat de Curtea otomană, de față fiind și reprezentanți ai statelor apusene creștine.

Dăruirea vieții pentru Hristos și mai ales

forma festivă a acestor atrocități, când și-au asezat capul pe trunchi, de la mezinul Matei, copilul cu frumusețe de finger ce nu împlinise 12 ani, până la Voievodul Brâncoveanu, părintele neamului românesc, constituie un fenomen necomparabil în istoria creștină și în istoria universală de după Hristos.

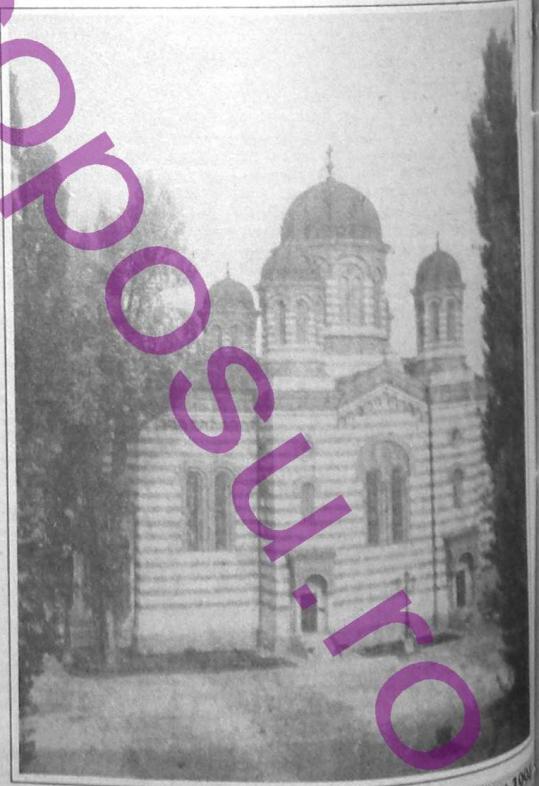
Astăzi, neamul nostru preamăritor cunoaște că Actul Sinodal săvârșit sub duhovniceasca păstorie a Prea Fericitului Părinte Patriarh Teocist, departe de a fi un simplu document de arhivă, este un factor ce pune în mișcare valurile istoriei zilelor noastre.

Biserica Așezământului "Domnița Bălașa", ctitorie a neamului Brâncovenilor martiri, dorește să-și aducă supremul prinos, prin așezarea celui de al doilea hram, spre veșnicire, în memoria neamului a celor care și-au pus capul pe trunchi pentru credința în Hristos.

Dorim să afle creștinătatea că Biserica și neamul românesc șiu să-și cinstească martirii pe care nimenei altcineva, în modernitatea istoriei, nu s-au învrednicit.

Prin așezarea acestui de al doilea hram, prin ecou al Actului Sinodal în Biserica ortodoxă Română, dorim ca în ziua de 16 august, Prea Fericitul Părinte Patriarh Teocist Eforul Așezământelor Brâncovenesti, să fie la sfânta slujbă în fruntea noastră ca să înscrie o pagină de aur spre împlinirea sufletească a semenilor de azi și spre luminarea duhovnicească a generațiilor ce ne vor urma.

Preot Ionom Stavrofor Pavel ZUZU,
Parohul Bisericii
"Domnița Bălașa" București

Demonstrație de dramaturgie contemporană

Moment din spectacolul „Demonstrație”

Lumea literară post-decembriștă aștepta cu încredere marele reviriment, atmosferă opimistă pe care o împărtășeau și cununii de teatru siguri de existența dramaturgiei de sertar, a autorilor valuroși care fusese să împiedică sau refuzaseră să se exprime în peisajul directorilor culturale". Euforia a fost însă de scurtă durată și după patru ani nu putem vorbi despre o schimbare semnificativă.

Sau remarcă totuși două tendințe, amândouă cu motive din sfera politicului. În primul caz este vorba chiar de politica propriu-zisă a actualei puteri. Prin reapariția unor dramaturgi din vechea gardă, ni se expun acum într-o lumină de o duioșie parțivă, pretinse probleme de conștiință și frâmantări interioare ale instutului tovarăș activist. Sunt teme penibile, cu intenția vădită de a deține eforturile de reconsiderare a aderătorilor valori pe care tocmai ei le-au răsturnat și le-au terfilit. În categoria acestora se înscrui: „Goi în fața destinului” de Tudor Popescu, cu un final original de Cristina Iovita care semnează și regia spectacolului prezentat la Teatrul Mundi, sau „Arta și viscolul” de Mihai Ispirescu la Teatrul Nottara, regia Dominic Damborski.

Celălalt caz se referă la altfel de politică, cea repertorială. Atunci când în teatru și-a propus să aducă la rampă dramaturgia românească contemporană, alegerea s-a oprit aproape în exclusivitate la Matei Vișniec. Nu numai în București, ci și prin țară și chiar la TVR s-a jucat și se mai joacă fie „Teatru descompus” (Teatrul mundi), fie „Alegere de clovn” (TVR), fie „Cali la fereastră” (Teatrul Mic). Astfel, Matei Vișniec a devenit un autor la modă, un fel de garant al succesorului, mai ales după premiul obținut anul trecut de prima dintre acsestea la Radio France.

Cu rare excepții, nici un teatru nu s-a încumetat la altceva. O nouătate a adus-o cel mai recent proiect al companiei „Teatrul mundi”, realizat în colaborare cu Teatrul „Bush” din Londra. Scopul propus a fost promovarea unei dramaturgii eliberate de parabolice, de scriitura metaforică și care să înfățișeze direct o frântură din viața cotidiană. În urma unui concurs, a fost preferată și selecționată pentru

punerea în scenă, piesa lui Marcel Tohata, „Demonstrație”. Este o poveste din vremuri Tânăr, în care orice spectator se poate recunoaște. Fraza scurtă, concentrată, trama expusă clar, adresarea directă fără încărcătură artificială, diferă mult de ce s-a scris până acum.

Un semnal că publicul este deschis spre o astfel de dramaturgie, sau cel puțin curios, îl oferă succesul primelor reprezentații ale „Demonstrației” în sala Pod a Teatrului „Odeon”. În paranteză fie spus, considerând că aceste experimente sunt necesare, aprecierea însă că ele își găsesc locul potrivit de desfășurare în săli mici, de dimensiuni celei menționate. De regia s-a ocupat și Dominic Drongoole directorul Teatrului Bush și, în numai 12 zile, a pus la punct un spectacol care prin simplitatea soluțiilor este încă mult o ilustrare a textului lui Marcel Tohata. Intervențiile regizorului și ale scenografului Nicolae Ularu s-au limitat la potențarea acestuia, fără să adauge filtre vizuini valori personale. Părtul cu suntem în fața unei experiențe inedite se resimte și într-o anumită reîncreere, ori poate chiar teamă, ce se remarcă în jocul actorilor Ionel Mihăilescu, Oana Ștefănescu, Marian Ghenea și Carmen Lăcațu. Singurul care depășește această stare, Niculae Urs, realizează o prestație dezinhibată, de certă valoare.

Aceste lucruri însă se pot schimba odată cu rodarea spectacolului în stagione viitoare, care, oricum, se pare că ne va oferi mai multe alternative. Într-acestă, cea anunțată de Teatrul „Bulandra” reține deja atenția, căci au început pregătirile prin lectura la masă, cu public a piesei lui Răzvan Petrescu, „Primavara la bufet”.

O altă speranță se laagă de promisiunea făcută de UNITER la decernarea premiilor pe anul 1993. Cu acea ocazie, Fundația Principesa Margareta a oferit premiul de dramaturgie piesei „Spitalul special” de Iosif Naghiu, pe care așteptăm să o vedem și pe afișul teatrelor.

Anca ROTESCU

„Tele - numerale“

Dacă matematicile, mai ales cele superioare, nu sunt accesibile oricui, măcar aritmetica simplă ar trebui să fie... Din păcate, însă, destui rămân corigenți chiar și la o banală numărătoare până la o sută! Și nu este vorba numai despre cei ce zic în mod constant, de exemplu, „șaptesprezece, optisprezece, al patrulea, etc., al optăpăte”, etc., în loc de „șaptesprezece, opt-sprezece, opt-patrulea, al optulea”. Mă refer în special la cei care incurcă... genurile numeralelor, la Radio-TV:

- N-a pierdut nici UNUL din cele şaptesprezece partide (nici UNA);
- Douăzeci și UNU de zile (douăzeci și UNA);
- Treizeci și UNU de națiuni (treizeci și UNA);
- Unu virgulă saizeci și DOI de puncte (saizeci și DOUĂ);
- DOI virgulă trei milioane (DOUA virgulă trei milioane);
- În ceasul al DOUĂSPRE-

„LIMBA NOASTRĂ-I LIMBĂ SFÂNTĂ!“

ZECELEA (al DOISPREZECELEA);

- Mai sunt DOISPREZECE secunde (DOUĂSPREZECE secunde);

- Marti la ora DOISPREZECE (la ora DOUĂSPREZECE);

-... între DOI și zece grade (între DOUĂ și zece grade);

- Douăzeci și UNA de grade

(Douăzeci și UNU de grade);

- Saizeci și DOI de

selectii (saizeci și DOUĂ de selectii);

- Treizeci și UNA de goluri (treizeci și UNU de goluri) etc. etc.

Deocamdată nu dau numele acestor „matematicieni”, întreb doar: ce note vor fi avut tele-crainicii respectivi la „aritmetică”? Dar la limba română? La școală – nu știm, știm însă că la angajarea lor au luat note de „trecere”... La ce „discipline” și cine va fi facut parte din comisia care i-a admis la TVR?

Prof. Gh. CONSTANTIN

Carnet plastic

Gh. Boțan – pictor statornic în poezie și vis

Absolvent al Academiei de Artă din București, promovația 1958, discipol al marilor profesori Vasile Kazar și Catul Bogdan, astăzi senior victorios (faint, bine clădit, puternic, cu inepuizabile resurse creaționale) într-o confrație de breaslă, Gh. Boțan se prezintă în fața iubitorilor de frumos în eleganță și intimele saloane ale Galeriei de Artă „Simeza” din Capitală cu cea de-a 14-a expoziție personală. Dacă ținem seama și de participarea sa la manifestările de grup din țară și din străinătate, de numărul foarte mare de lucrări răspândite în muzeu și colecții particulare din România și de pe trei continente (Europa, Asia și America), vom constata cu satisfacție că a desfășurat o activitate profesională atât de bogată, încât suntem îndreptăți să exclămăm precum cronicarul Miron Costin: „... se sporie gândul”... Om cu o temeinică pregătită superioară de specialitate, atras de literatură și de filozofie, gata „să despică firul în patru”, mai ales când este vorba de ADEVĂR sau de ARTĂ, bun cunoșător al curenților, scolilor și orientărilor care s-au manifestat în domeniul culturii, în general, în cel al artelor în special, Gh. Boțan a învățat să despartă, în orice context, grâu de neghinnă. Atrăs – structural – de simbolism și mai ales de impresionism, dar și de respectul datorat ilustrilor noștri înaintași, el a reușit, mai ales, în pictură (scenografie și grafică publicitară cu alte reguli!) să păstreze dreptățea cumpărătă între tradiție și inovație. „Artă mea – mi-a mărturisit pictorul – este o artă deschisă, sinceră și, în mod intenționat, lipsită de complicații sub raportul înțeleșurilor ei fundamentale. Picturile

mele trebuie, în primul rând, să placă, să-i impresioneze pe privitorii și să-i determine să se refinoarcă și să incerce să le descorepe și alte dimensiuni decât pe cele intuite la prima vedere”. Aceste scop i-a subordonat și cromatică: culori puține, în general calde, învăluitoare și cu transparențe îmbietoare. Fiecare tablou tinde să reprezinte o sinteză a multiplelor interrelații care se stabilesc între om și natură.

Pentru aceasta – ca odinioară Mihail Sadoveanu – pictorul a călcat țara în lung și în lat, surprinzându-i în caietele sale de schițe mirabilă „corolă de minuni”... Nu este de mirare, în această organizare de idei și preferințe, că peisajul – expresie a motivului popular al comunității om-natură (deși prezența umană este doar sugerată!) – ocupă o poziție dominantă, sub raport tematic, în toată creația sa. Cele mai numeroase și mai poetice – sugestia și dorința de-a impresiona se află la loc de cinste – sunt peisajele de inspirație rurală. Pictorul este interesat de sufletul și poezia, într-un cuvânt, de atmosfera locului. Munți, dealurile, codrii, cerul

„se pierd” în zare, în timp ce prezența grupurilor de case ne este sugerată prin câte-un perete alb și mai des, prin acoperișuri. Doar bisericile au parte de-o reprezentare mai bogată, mai cuprinzătoare. Când este vorba de marine sau peisaje fluviale sau din Delta, pe lângă acoperișuri și pereti de case, copaci umbroși și oglinda de ape, întâlnim bărci (lotci) stilizate, ca niște arcuri perfecte. Culorile, în tonuri discrete, întotdeauna perfect întinse, rețin ochii privitorilor, fermeându-i. Un peisaj de Gh. Boțan se metamorfozează în lumină, este capabil să dea viață unui perete. Nu lipesc nici peisajele de inspirație citadină (Veneția, București), și ele stilizate, scăldate-ntru-o lumină difuză ca-n zori sau ca-n amurguri, deși desenul este mai riguros, mai de arhitect.

FLORILE – foarte numeroase, trătoare prin ele însele (culori, parfumuri, vase de lut cu motive populare) și nu „integrale” în ansambluri sofisticate – reprezentă o altă mare prezență în expoziție, conferindu-i maestrului Gh. Boțan calitatea de pictor al florilor, al petalelor suave și al parfumurilor.

NUDURILE – elogiu clasnic adus frumuseții trupului uman, în special celui femeiesc – reprezentă o altă mare realitate a expoziției. Linile (contururile) sunt pure, pictorul surprinde mișcarea și trăirile (iubire, așteptare, autocontemplare, vis, speranță).

După mai bine de patruzeci de ani de intensă activitate plastică, după profunde căutări și opiniuni estetice, pictorul Gh. Boțan este astăzi o personalitate artistică pe deplin conturată și inconfundabilă.

M. AUGUSTIN

Criza filozofiei politice - un fenomen care nu poate fi ignorat

In ultima vreme se vorbește tot mai insistent despre crizele multiple, generalizate, care afectează atât Vestul, cât și Estul, după colapsul comunismului și efortul de desprindere de acel trecut detestat al unei ideologii anihilante. Aceste crize cuprind cu certitudine atât sfera economicului, a socialului și politicului, cât și sfera ideilor politice, a filozofiei și culturii, văzute însă din răsunări diferite.

În Vest se vehiculează ideea că amenințările care se întrează pe orizont, cum ar fi haosul, extremismul, naționalismul, ce par mai degrabă din sfera abstractelor, creează astăzi o anumită stare de neliniște. Deși nu există amenințări concrete împotriva Europei occidentale se constată, totuși, perceperea unei insecurități generalizate destul de accentuate. Acest sentiment are la bază atât cauze reale, cât și subiective. Printre cele reale - slăbirea sau destrămarea unor structuri sociale și dezordinea economică din fostele țări comuniste, radicalismul lumii islamică, terorismul internațional și prezentul val de refugiați.

Absența unei teorii care să explice cu limpezie fenomenele complexe ale lumii noastre și lipsa unor soluții adecvate pe măsura fenomenelor de dată mai recentă cu care se confruntă societatea, atât în fostele țări comuniste, cât și în Occident, se constituie în cauze subiective. În prezent, mulți politologi sunt angrenați în căutarea unei teorii, a unei idei viabile care să explice recentele schimbări și să ofere mică o speranță pentru o soluție serioasă.

După lichidarea răboiului rece s-a reliefat prioritățile eforturilor de identificare a unei teorii unificate din partea politicii externe americane. Conceptul fostei administrații Bush, însumit inițial de actuala administrație Clinton, potrivit căreia din moment ce comunismul a fost doborât lumea urmează calea democratiei și a dovedit, din păcate, lipsit de adevar și eficiență. Multitudinii de probleme cu care se confruntă astăzi omenirea nu i se poate răspunde decât prin oferirea unor soluții la fel de complexe.

Urmărind ultimele apariții editoriale și presa cotidiană din Franța, se poate remarcă efortul general pentru găsirea unor căi și soluții privind criza filozofiei politice, dar și cea a economiei, finanțelor sau învățământului. Pentru prima oară în existența acestui frâmantă

Stelian IONESCU

Estonia și legea cetățeniei

Președintele Eltsin, și în calitate de rus dar și sub presiunile curentelor sovine din CSI, înfărsit retragerea trupelor fostei armate sovietice din Letonia și Estonia, sub cuvânt că etnicii rusofoni din aceste două republici baltice ar suferi discriminări rasiale. Se stie că țările baltice, în urma pactului Ribbentrop-Molotov din 23 august 1939, au fost invadate, ca și Bucovina de Nord și Basarabia, de către Armata Roșie. În toate țările invadate a urmat imediat o operație de expulzare în masă a populației autohtone și de implantare de locuitorii rusofoni. Deci autohtonii baltici au fost dezavantajați, ajungând la cifre statistiche de aproape jumătate din populația totală, restul fiind rusofonii avanțații de legile imperiului sovietic. După 1990, când țările baltice și-au recăpătat independența, ele au căutat să contracareze, cel puțin parțial, astfelul rusofonilor prin legislația de cetățeniei baltice care să

limiteze preponderența rusească. Moscova a protestat vehement, invocând incîncarea unor drepturi ale omului, pe care ea însăși le-a călcat cu cinism în picioare, peste trei sferturi de veac. Guvernările letone și estonene răspund că toți cetățenii lor trebuie să dea examen de bună cunoaștere a limbilor respective, precum și de vechime a reședinței lor pe meleagurile baltice. Foarte normal, Rusia este de zeci de ori mai mare decât Letonia și Estonia, luate împreună. Dacă rușii baltici nu le convin condițiile de pe plajele Mării Baltice, ei nu au decât să revină în locurile părăsite cu ani în urmă, în Rusia. Justiția Internațională cere ca celul slab și mic să îl se facă dreptate (Letonia și Estonia, dar și Basarabia și Bucovina de Nord - sunt state slabe și mici).

Grupaj realizat de George CARCALETEANU

Extremismul pierde din electorat

După evenimentele din noiembrie 1989, o dată cu prăbușirea Zidului Berlinului, unificarea din 1990 și, mai ales, costurile sociale extremitate de ridicate ale realizării unității statale, în Germania, extremismul a luat, vreme de patru ani, o ampliere îngrijorătoare. Din fericire reale alegerilor pentru parlamentul european au demonstrat că aceste tendințe se află într-un veritabil reflux, lucru ce dovedește că bunul simț moral și politic al electoratului german și în beneficiul democrației și libertății. Nu trebuie uitat faptul că o parte din acest electorat provine din fostă RDG, stat totalitar de esență fascisto-comunistă, dispărut tot din voința poporului german.

• Rezultate edificatoare

Una dintre forțele dreptei germane, Partidul Republican, se află în continuă pierdere de viteză, numărul voturilor exprimate în favoarea sa învoluând de la

7,1% la alegerile pan-europene anterioare la numai 3,9% în iunie 1994. Pierdere de viteză și mai clară a fost cea a național-democraților care nu au obținut decât 0,2% din voturi.

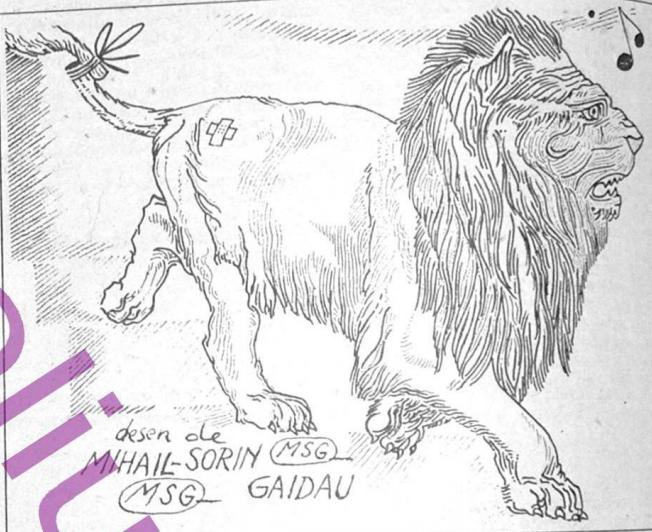
În schimb, tradiționalul egichiar UCS, liberalii și ecologistii (azumii "verzi") a obținut în cadrul scrutinului peste 85% din voturi.

Politica extreamei drepte este responsabilă de către electoratul german, actual, chiar dacă naționaliștii xenofobi agită mereu spectrul invadării germaniei de către străini.

Fără îndoială, un rol decisiv l-a avut și politica dusă de către guvernul federal împotriva acestor tendințe, cît și activitatea depusă de către organizațiile democratice din Germania.

Cu alte cuvinte, rezultatele din iunie trecut demonstrează fără îtagădă că spectrul reinvenției spiritului nazist, mereu prezentat de către neo sau criptocomuniști, este doar o gogoră numai pe cei neavizați.

Ștefan CALIGA

JUGOSLAVIA (restrânsă) și crimele de război

Richard Wolstone, procurorul sud-african desemnat ca președinte al Tribunalului Internațional de la Haga, a declarat referitoare la mandatul său. El a arătat că instanța pe care o va conduce va începe judecarea criminalilor de război din fostă Jugoslavia începând cu luna decembrie a anului curent.

O sugestie din România (eventual, și de la Chișinău) ar putea invita suprema instanță de la Haga să-l judece și pe fațali judecători (pirați) din Tiraspol pentru sentințele lor arbitrale și cu urmări fatale sau foarte dureuroase "pronunțate" contra unor oameni nevinovați. Facem referire la Ilie Ilăscu, condamnat la moarte, și la cel din grupul sau, condamnat la pușcărie, pentru vina de-a fi avut curajul să se declare "român". În orice caz, Amnesty International și forurile internaționale competente, trebuie, mereu, alertate să intervină în favoarea acestor români nevinovați.

Bilanț provizoriu al măcelurilor interetnice din RWANDA

Micul stat central-african (în 1965 avea 3100000 locuitori) își numără

morții, răniți, refugiați, bolnavi. Bilanț macabru: peste 500000 ucisi (căci și sesimă din populație), 2500000 refugiați (numai în Zaïrul vecin), 1200 victime (deocamdată) ale holocetu. Președintele Clinton a anunțat că va trimite ajutorare, precum și Comunitatea Europeană.

O premieră europeană:

Primar străin într-o oraș calamitat

Orașul Mostar, capitala Herțegovinelor, distrus în mare parte de războiul din Jugoslavia, va avea un primar străin. Este vorba de un gospodar cu experiență, venit din marele port german Bremen. Se numește Hans Koschnik și a condus primăria de acolo. S-ar parea că el va fi instalat la primăria Mostar-ului. Probabil, e o experiență pilot.

Încă un democrat-creștin într-o inaltă funcție

Primul ministru al Marei Ducale de Luxemburg, Jacques Santer, a fost ales prin majoritate de voturi secretar general al Comisiei Comunității Europene (sediul la Bruxelles). El îl înlocuiește pe Jacques Delors, politicianul socialist ce urmărează să pară sească postul în ianuarie 1995.

DI Mircea Angelescu:

„Formal, și STEAUA, și DINAMO sunt cluburi profesioniste“

Înca înainte de încheierea sejurului echipei naționale de fotbal în U.S.A., dl. Mircea Angelescu, vicepreședinte și președinte al Ligii Fotbalului Profesionist, s-a întâlnit cu sa de la conferința de presă cu tricolorul, când li s-a decernat titlul de „ecetăean de onoare“ al Municipiului București. Datorită unei comentarii, amplificate de absența sa de la conferința de presă cu tricolorul, când li s-a decernat titlul de „ecetăean de onoare“ al Municipiului București. Datorită unei călătorii pe care a făcut-o în Turcia, am reușit să-l abordăm cu oarecare întârzieri:

Chiar dinainte de a părăsi Statele Unite, au ajuns la București unele afirmații despre anumite divergențe existente între dvs. și Mircea Sandu. Înapoierea dvs., precipitată, spune unui, și apoi absența de la Intercontinental, par a confirma suspiciunile. Care este realitatea?

Vă asigur că în perioada pregătitoare, în timpul campaniei din America și după ea nu a existat nici un fel de diferend. Este pentru prima dată când așa ceva.

Chiar nu ati auzit nimic?

Vă dau cuvântul de onoare că este prima oară când așa ar fi existat un venit diferend. Nu a existat nici unul. Venirea mea acasă poate părea unora un pic ciudată. Dar numai celor care nu sunt obișnuiti cu ideea de constiționizare. După discuții cu toți colegii mei aflați în U.S.A., am căzut de acord ca după meciul cu Argentina, indiferent de rezultat, să vin în țară să vedem cum stăm cu pregătirile. Din punct de vedere, am avut dreptate.

In ce sens?

Lucrurile nu prea se mișcau. Am avut de altfel și informații în privința asta. Dacă am venit, am luat contact cu cluburile din Divizia Națională și Divizia A. Campionatul Mondial oricum se termină și noi trebuie să vedem și cum stau lucrurile din țară. Acum cred că am plecat la timp. Cât despre conferința de presă, să vă spun drept, acolo s-au relatat niște prime impresii. Ceea ce a întărit federația din acest campionat urmează să o spunem după o analiză, în cadrul unei conferințe de presă cu acest subiect. Eu am primit-o ca o manifestare pentru jucători și pentru antrenori.

Dar Iordănescu nu a fost prezent. Nu știu că va rămâne în America unde are astăzi oferte?

Întâmplător am aflat că Iordănescu nu a fost acolo. Eu eram plecat în Turcia cu probleme personale. În momentul în care am părăsit U.S.A. nu era vorba de aşa ceva, iar lui Mircea Sandu i-a spus că mai rămâne căteva zile la un prieten, căruia i-a dat și numele Mihalache, stabilă la Chicago.

Dacă va vrea să plece, ce atitudine veți adopta, dacă îl vedeți ca el are un contract cu federația?

Iordănescu a făcut un lucru foarte bun pentru echipa națională, dar dacă nu confirmă că va pleca, deși eu n-am nici un fel de elemente - ar trebui ca federația să ia o atitudine. Eu cred că există și alți antrenori buni în țară.

Dacă ați fi dispusi să-i dați drumul. Cu daune sau fără daune, după cum prevede contractul?

Asta nu știu, să vedem cum sună contractul.

Cum? Dvs. nu știți?

Trebue să mai vedem ce conține. Este o opinie personală. Nu am discutat de aşa ceva.

Despre ridicarea rangului de general-major a lui Iordănescu, act ce da loc la interpretări, ce aveți de spus?

După părere mea, acordarea de gradă în sport este continuarea unei anumite concepții, referitoare la armata armatei în sport. Este una care nevinovată de către multe alte care se face, dar este o continuare a acestei concepții.

Mai nevinovată?

Mai nevinovată ca înainte. Înainte să fac, dar este o continuare a acestei concepții.

Da, dar astăzi înseamnă că Iordănescu a fost în continuare angajat M.Ap.N. Că a fost la Steaua, haidé, dar acum este antrenor al federației și a mai fost între timp și antrenor în străinătate. Nu reprezintă redirecția vechilor structuri și me-

dești? Nu știu în ce context a spus asta. Public și repetat ca să se știe. Încă o dată, formal nu putem spune nimic. Rămâne să vedem. Dacă a greșit cineva, a fost judecătoria care a dat aprobară.

Litigiul dintre Steaua și Sp. Studențesc în privința lui Hagă a fost repus pe tapet. Ce secolu veți da?

Soluția este simplă. Vă rog să vedeti și dvs. actual produs de Steaua. El stipulează că prin primirea sumei de 700.000 lei (în loc de 500.000 \$ că mai aveau de primit) studenții nu mai au nici o pretension în legătură cu jucătorii Panduru, Hagă și Bunaci. Chiar dacă apare cu totul inexplicabil cum se poate accepta o sumă atât de derizorie în locul celei realmente datorate, ne este greu să dăm dreptate clubului din Regie, chiar dacă ar avea o. Militarii se prevalază de acest document, datat din 1991 și avizat și de Biroul Federal. Adevarul poate fi altul, dar... Probabil că vom da permisiunea ca Sp. Studențesc să se adreseze Justiției.

Este nevoie de permisiunea Federației?

Da. În regulamentul F.R.F. care este inspirat de cel al F.I.F.A. se arată că litigiile între membri se rezolvă în cadrul intern fără a se adresa organelor de justiție.

Nu, dl. Iordănescu nu a fost trecut în rezervă. Dece există rezervă, retragere pentru pensionari și există datește.

Am discutat de câteva ori cu dl. general Oțelicea despre asta și mi-a spus că dacă a plecat cineva de la Steaua, e bun plecat, e trecut în rezervă. Dar văd că nu e...

Nu, dl. Iordănescu nu a fost trecut în rezervă. Dece există rezervă, retragere pentru pensionari și există datește.

Acum apar în lumenă niște acțiuni ale lui Iordănescu, pe undeva recunoscute, acceptate și de el. S-au exercitat presunțiuni asupra sa că să condiționeze rămanere în lot, de transferul la Steaua. Iar pe de altă parte, rezultă că pentru postul de antrenor în străinătate, el ar trebui să obțină din nou o destăpare. De unde? De la M.Ap.N sau de la dvs.?

De la noi, nu îl privește numai pe el. Despre presunții eu nu am auzit, dar se pare că nici unul dintre jucătorii din lot nu se indreaptă către Steaua. Deocamdată.

Atât anunțat măsuri împotriva cluburilor care folosesc, chiar la antrenamente, jucători de la alte cluburi fără avizul acestora. Întrucât există astfel de cazuri, ce veți face?

Să vedeti ce sesizări avem. Iată: o adresă de la Farul reclamă pe Poli Timișoara că folosește un jucător (Tănase) fără să aibă consimțământul. Alta de la "U" Craiova. Ne solicită sprijinul pentru rezolvarea pe cale amabilă a situației cu jucătorii Sburlea și Gane. Fără să spună și unde sunt. Trebuie să găsim noi, sau să aflăm noi. Noi vom analiza problema și cazurile respective în Comitetul Executiv de luni.

Noi știm totuși că în cauză, cu cel doilăi jucători, este clubul Steaua. Considerați că se încadrează în prevederile profesionalismului și că se comportă ca atare?

Strict formal, după părere mea îndeplinește condițiile unui club profesionist. Este un club profesionist în cadrul M.Ap.N.

Cu angajații militari?

Jucătorii, în numărul minim pe care îl cere regulamentul ligii, nu mai sunt ce il călății.

Dar Dinamo?

Le Dinamo s-a anulat decizia de înființare după Legea 21/1924 și a apărut sub o nouă formă, cu statut modificat dat tot după aceeași lege. El în mod formal nu se alătură în subordinea

Ministerului de Interne. Nu se poate spune că un club organizat după Legea 21/24 nu este un club autonom.

Chiar dacă ministrul de Interne în persoană declară răspică la conferință de presă că Dinamo este clubul M.I. și că asta va fi să va exista M.I.?

Nu știu în ce context a spus asta.

Public și repetat ca să se știe.

Încă o dată, formal nu putem spune nimic. Rămâne să vedem. Dacă a greșit cineva, a fost judecătoria care a dat aprobară.

Litigiul dintre Steaua și Sp. Studențesc în privința lui Hagă a fost repus pe tapet. Ce secolu veți da?

Soluția este simplă. Vă rog să vedeti și dvs. actual produs de Steaua. El stipulează că prin primirea sumei de 700.000 lei (în loc de 500.000 \$ că mai aveau de primit) studenții nu mai au nici o pretension în legătură cu jucătorii Panduru, Hagă și Bunaci. Chiar dacă

În ce privește lotul federației, consider că nu a fost exagerat. Dacă priviți la delegațiile guvernamentale...

Vreți să vă comparați cu ele? Nu veți ajunge niciodată, orice atât face la amplitudinea lor...

Nu a fost la fel de numeros nici ca cel deplasat în '90, când bătea vântul pe culoarele federației. Eu eram ministru atunci și a trebuit să rezolv niște probleme grele. Acum nu rămâne doar vicepreședintii. Iar despre rude și prieteni, dacă au avut plăcerea și bani să vadă America, cine li poate opri. Cred că nu spune nimenei că toată această venit altfel decât pe bani lor. Iar dacă o spune să o și dovedească.

Banii obținuți pentru participare de la F.I.F.A. vări fi permis să mai invitați încă un mare număr de persoane. Se vehiculează sume impresionante. Cam la cât se va ridica suma cuvenită României?

După părere mea, vor fi cam două milioane, poate două și jumătate de dolari. Este însă o estimare neautorizată, ar fi posibil să fie ceva mai mult sau ceva mai puțin. F.I.F.A. mai are de făcut calcule.

Jucătorii cătă au primit?

În afară de primele pentru calificare, inclusiv cele 13 Mercedesuri la care F.R.F. nu a avut nici o participare, s-au stabilit 22.000 \$ pentru câștigarea grupei și 15.000 \$ pentru treceerea în sferturi, bani pe care îi vor primi. Se mergea, gradual, și în cazuul câștigării titlului să ar fi ajuns la 140.000 \$.

Flindăr este vorba de datorii, ce se va întâmpla cu cluburile care nu și achită datorile față de altele. Este o listă întreagă?

Nu vor mai putea efectua transferul în beneficiu propriu până la achitare.

O ultimă întrebare. Ati obținut în U.S.A. vreo clarificare referitoare la numărul înfim de acreditări de ziariști pentru România, când alte țări au avut peste 300?

Si mai mult chiar. După părere mea, astăzi datorat unei atmosfere total negative ce ni s-a creat, demolând poziția și raporturile absolut excelente pe care le aveam înainte de '90 la F.I.F.A. Nenumăratele denunțuri, calomni chiar, proteste ne-au pus într-o situație de neinvidiat. Acestea ar fi motivele după mine.

- Dar nu ati spus nimic de criteriile cel puțin clăuite ale F.R.F., care au trimis în U.S.A. "reprezentanți" a două publicații insignifice, care au etalat un colț sportiv abia după aceea, ajunși acolo doar pentru faptul că C.V.T. nu a primit viză...

V-am declarat și în precedentul dvs. interviu că a fost o gravă eroare. Ce să putea să vă spun mai mult decât atât.

Din alergare • Din alergare

◆ Cele trei echipe românești calificate în Cupele Europene, ce urmează să susțină un meci preliminar înainte de abordarea propriu-zisă a întrecerii, au primit drept adversari, la tragerea la sorti efectuată la Geneva, următoarele formații: Steaua și Servette Geneva în Cupa Campionilor Europeani, primul meci la București; Universitatea Craiova și Dinamo Tbilisi, primul meci la Tbilisi; Rapid București pe La Valetta Malta, primul meci la Malta.

◆ Federația Română de Tenis, după excelentul rezultat din Anglia în Cupa Davis, a găsit cu cale să se prezinte cu jucători cu tot la dl Adrian Năstase, făcând o bună propagandă pentru sus-numitul. Să nu se uite că este doar președintele de "onoare" al F.R.F. Dar o conferință de presă cu băilei care au invitat Anglia, probabil că nu figurează în preocupările Federației Române de Tenis.

◆ Miguel Indurain este câștigătorul celei de-a 81-a ediții a Turului Franței, fiind pe patru orașuri cand reușește această remarcabilă performanță. Afără de cauză unui accident, nimic nu-l mai poate împiedica să intre pe Champs Elysées cu tricolor galben.

Pagina realizată de
Ioan Frâncu

